

Ribe Katedralskole 2006

Ribe Katedralskole er landets ældste gymnasieskole. Dens officielle fødselsdag er 13. juni 1145, hvor den allerede eksisterende skole blev overdraget til Ribe Domkirkes administration.

Forsiden:
Studenter ved translokationen.

Indhold

Forord	3
Kalender	4
Translokation	8
1y's studietur til Fur	18
En ø, et alter og masser af søjler	20
2a fyrer den af i Madrid – marts 2006	22
Studierejse til Rom	24
To fag: ... ”næppe mere end tre eller fire linjer i træk” / ”man kan jo få bolden i hovedet”	26
Brasilien	34
Ophold i Danmark	38
Skt. Petersborg	41
Visioner og værdier – eller hvad vil Ribe Katedralskole? .	44
Studieretninger og fag på Ribe Katedralskole	48
Studievalg	54
En dag i Bruxelles – næsten	56
Amélie – collage om skolekomedien	59
Erkendelsens eventyr – om en studietur til Barcelona	63
Frode Schöns legat	66
Julelegater 2005	73
Sommerlegater 2006	74
Studenter 2006	75
Konkurrencer	77
Skolens ansatte	78
Personalia	85
Mindeord	87
Midlertidig bestyrelse	88
Råd og udvalg	89
Redaktion	90

Ribe Katedralskole

Puggårdsgade 22

6760 Ribe

Telefon: 7542 0266

Fax: 7541 0566

E-post: rk@ribekatedralskole.dk

Hjemmeside: www.ribekatedralskole.dk

Rektor

Bent Karsdal

Vicerektor

Ole Hedegaard Jensen

Inspektorer

Anne Granum-Jensen

Birgit Bro

Sekretærer

Jonna Bloch

Mette M. Sørensen

kontoret har åbent fra kl. 8.00 til 15.00

Pedeller

Henning Skov Nielsen

Kaj Lorenzen

Studievejledere

Jørgen Baungaard Hansen

Lise Vind Petersen

studievejlederne træffes normalt imellem kl. 9.45 og 11.15

Bibliotek

Simon Laursen, bibliotekar

Helle Berndt, biblioteksassistent

Thomas Blomberg Hansen, IT-medarbejder

Gymnasiet gennemfører i disse år to reformer.

2. årgang i det nye gymnasium er godt i gang, og skolens undervisningstilbud er justeret i forhold til de elevønsker, vi har fået. Det kan ses sidst i årsskriftet.

Skolen har i året 2006 haft en midlertidig bestyrelse med Elisabeth Dons Christensen som formand. Bestyrelsen har forberedt overgangen til selveje og har efter drøftelser på skolen lagt værdigrundlag fast. Det er også beskrevet i årsskriftet.

Endelig indeholder årsskriftet skildringer af de begivenheder i et skoleår, der er uafhængige af de 2 reformer - skolekomedie, ophold for udvekslingsstudenter og studieture.

Jeg håber, at skriftet vil være til glæde for elever, forældre og alle med interesse for Ribe Katedralskole.

*Ribe, november 2006
Bent Karsdal, rektor*

*Fællesarrangement med kim Bock.
Januar 2006.*

*Skolekomedie, Amélie.
Februar 2006.*

Kalender 2006

Januar:

- 9. Forældrekonsultation for 2.g og 3.g
- 10. Georg Mohr konkurrence i matematik
- 13. Café
- 16. Studieretningerne for 1.g begynder
- 20.-27. 3.g skriver den store skriftlige opgave
- 23. Almen studieforberedelse for 1.g
- 23. Orientering om etårige højniveau-fag ved faglærere uge 4 og 5
- 26. 0.g-dag
- 27. 3.g afleverer den store skriftlige opgave
- 27. Bestyrelsesmøde
- 30. Volleyballstævne
- 30. Orientering om valgfag for 2.g
- 31. Fællesarrangement med musiker og tidligere elev fra Ribe Katedralskole, Kim Bock

Februar:

- 2. Orienteringsaften for kommende elever
- 3. Heimdal
- 6. 2.g afleverer ønsker om valgfag
- 8. 2. projektdag fællesfag
- 8. Skolekomedie
- 9. Skolekomedie
- 13.-19. Vinterferie
- 23. Fællesarrangement med forfatter Jan Sonnergaard
- 27. Koncerter med skolens kor og Sønderjyllands Symfoniorkester i denne uge

Marts:

- 3. Heimdal
- 7. Fællesarrangement ved elevrådet, Mads Keiser
- 14. Karakterer 2.g

*Fællesarrangement med Mark Ray.
Marts 2006.*

*1x på studieretningstur til Århus.
April 2006.*

- 15. Karakterer 3.g
- 16.-17. 2.g terminsprøver
- 20.-24. 2.g studietur
- 20.-24. 3.g terminsprøver
- 29. Fællesarrangement 1. og 2.g med Mark Ray
"Breakdance & Funk"
- 31. Café

April:

- 5. Karakterer 1.g
- 10.-17. Påskeferie
- 24.-26. Almen studieforberedelse for 1.g / studieretningstur
- 27. Fodboldstævne
- 28. Idrætsdag for 2. og 3.g
- 28. Heimdal

Maj:

- 2. Forårskoncert
- 3. Årskarakterer 3.g
- 3. Årskarakterer afsluttende fag 2.g
- 5. Bestyrelsesmøde
- 5. Fodboldturnering
- 8. Årskarakterer afsluttende fag 1.g
- 9. Sidste skoledag for 3.g
- 9. Skriftlig eksamen begynder
- 29. 1. mundtlige eksamensdag

Juni:

- 2. Årskarakterer ikke-afsluttende fag 2.g
- 2. Sidste skoledag for 2.g
- 6.-9. Skriftlige årsprøver 2.g
- 8.-9. Skriftlige årsprøver 1.g
- 9. Sidste skoledag for 1.g

*Studenter danser om springvandet.
Juni 2006.*

*Afskedsreception for Torkil Funder.
August 2006.*

- 20. De første studenter bliver færdige
- 23. Års- og eksamenskarakterer 1.g og 2.g
- 23. Translokation

August:

- 14. Skolen åbner
- 16. 1. skoledag
- 16. Intro-periode for 1.g i uge 33-35
- 28.-30. Forældremøder for 1.g

September:

- 1. Aktivitetsdag for 1.g
- 1. Introfest
- 8. Bestyrelsesmøde
- 18. Besøg fra Güstrow hele ugen
- 22. Elevrådets fodboldturnering
- 27. 3.g SA/2 i København
- 27. Fodboldturnering
- 29. Heimdal

Oktober:

- 3. OD-diasshow
- 6. OD-café
- 9. Studievejlederne orienterer om studieretninger og 2. fremmedsprog
- 9.-13. Almen studieforberedelse for 1. og 2.g
- 16.-22. Efterårsferie
- 23. Brobygning uge 43-46
- 25. Orientering for 1.g om studieretninger og 2. fremmedsprog
- 27. Café
- 30. Karakterer 3.g
- 31. Karakterer 2.g

*Aktivitetsdag for 1.g.
September 2006.*

*Elevaktion den 14.
November 2006.*

November:

- 8. Operation Dagsværk
- 8.-11. Studietur for lærerne
- 9.-10. 2.g skriver opgave i dansk/historie
- 14. Studieretningsorienteringsaften for 1.g og forældre
- 15. Karakterer 1.g
- 20. Opgave i dansk/historie, 2.g afleveres
- 20.-22. 3.g til København
- 23. Forældrekonsultation for 1.g
- 27.-28. Forældrekonsultation for 1.g

December:

- 1. Sidste frist for aflevering af ønsker om studieretninger og fremmessprog
- 1. St. Heimdal
- 3. Korkoncert i Ribe Domkirke
- 4.-7. Almen studieforberedelse for 1.g
- 4.-8. Almen studieforberedelse for 2.g
- 8. Café
- 20. Juleafslutning i Ribe Domkirke
- 21. Juleferie

Translokationen 2006

Uddannelse og globalisering

Kære studenter. Hjerteligt tillykke med den eksamen, I nu har fået bevis på at have gennemført. Studentereksamen giver viden, kompetencer og egnethed til at læse videre. Pas godt på beviset og kompetencerne, og brug dem – både beviset og kompetencerne. Det bliver der rigelig brug for i fremtiden.

I slutningen af april måned i år udsendte regeringen sin redegørelse for globaliseringen og sin globaliseringsstrategi med ca. 350 forslag. De væsentligste af dem vedrører uddannelse. Blandt andet et mål om, at halvdelen af en ungdomsårgang skal gennemføre en videregående uddannelse. Altså ikke halvdelen af jer – men halvdelen af en hel ungdomsårgang. Der vil være langt flere af jer, der skal have en videregående uddannelse. I har jo en uddannelse eller en studentereksamen, der netop kvalificerer til det. Et af regeringens andre forslag er, at I også får afsluttet en uddannelse på kortere tid, end tidligere studerende gjorde, og at I kommer i gang inden alt for længe.

Til gengæld vil I kunne blive optaget på universiteter, der efter planen skal være i international klasse med større krav til forskning og til, at forskningen bliver anvendt i erhvervslivet. Universitetsuddannelser – og i øvrigt alle andre uddannelser – skal have et mere globalt perspektiv. Det vil sige, at de studerende skal være gode til sprog og have større indsigt i andre kulturer og samfund. Samtidig skal mange flere danske studerende have mulighed for at uddanne sig i udlandet.

Jeg har ikke tænkt mig at gå de 350 forslag igennem. I stedet skal vi overveje, hvorfor uddannelse spiller en så stor rolle i vores samfund, når vi taler om globalisering.

Spørger man velfærdskommissionen, vil den sige, at forudsætningen for, at vi som samfund kan opretholde en position som et af verdens rigeste lande, er, at vi har en højt kvalificeret arbejdsstyrke. Danmark er meget afhængigt af omverdenen, og uden en tæt international integration vil vi ikke kunne fastholde vores høje velstandsniveau. Vi har historisk vundet ved globaliseringen. Vi har beholdt de spændende, de gode og de vel-

betalte job. De økonomiske spilleregler, vi også i fremtiden skal leve under, ser sådan ud. Transportomkostningerne falder. Spredning af viden og information koster næsten ikke noget. Det er let at flytte produktion og beskæftigelse på tværs af lande. Og forholdet mellem løn og kvalifikationer bliver derfor afgørende for, hvor produktion og beskæftigelse bliver placeret. Skal vi fortsat klare os, og skal vi kunne konkurrere på sådanne vilkår i den globaliserede verden, så er uddannelse afgørende. Vi får flere job med højt kvalifikationsniveau. Vi mister job uden disse krav. Beskæftigelsesmulighederne på fremtidens arbejdsmarked tegner bedst for dem med lange videregående uddannelser - også i lyset af, at Danmark ikke længere har en førerposition her, hvis vi ser på andelen af unge med lang videregående uddannelse. Der ligger en opgave, som jeres årgang skal være med til at løse.

Når vi taler om globalisering i Danmark, har det i høj grad handlet om blive konkurrencedygtige og om at udnytte mulighederne for at hente ting, som kan produceres meget billigere i udlandet. Det er imidlertid kun én side af globalisering. Der er også en kulturel side, der kræver uddannelse.

Svend Erik Larsen fra Århus Universitet siger det sådan :

”Globaliseringen er en proces, der nok skaber ensartethed, men den skaber især forskelle. Den intensiverer forskelle og skaber nye.”

Det får I et par eksempler på. Det globaliserede samfund og det multikulturelle samfund har traditionsforskelle. Traditioner brydes og kombineres på nye måder. Det globaliserede samfund har værdiforskelle. Ethiske forskelle spiller en ny rolle gennem mødet mellem kulturelle normer på tværs af grænser eller på samme sted. Det globaliserede samfund har også medieforskelle – mange formidlingsformer og forskelle i sprog og stil. Og det har erfaringsforskelle. Ingen af os kommer til at leve inden for kun én erfaringssammenhæng eller med

én overordnet erfaringssammenhæng. Bolig, arbejde, familie, venner, rejser, fritid, skole, uddannelsesinstitution udgør ikke nødvendigvis en sammenhængende helhed, men kan være parallelverdener. Alle disse forskelle bliver tydeligere.

Og I skal forme jeres liv i en verden, der kræver valg af livsform, tradition, identitet og tilhørsforhold i langt højere grad end før.

At orientere sig i forhold til alle disse forskelle, som er en del af globaliseringen, at finde sin identitet mellem så mange muligheder og at vælge bevidst på basis af viden, dét stiller også krav om uddannelse. Og derfor er uddannelse også af den grund så stærkt knyttet sammen med globalisering. Jeg håber, at I i jeres uddannelse har fået udbygget evnen til aktivt at kunne forholde jer til forskellene i et globaliseret samfund og bruge dem til aktive valg.

Den uddannelse, I har fået, har stor vægt på faglighed. Men den har forhåbentligt givet jer selvstændighed, antiautoritære holdninger, evne til at organisere, evne til konstruktiv kritik, kreativitet og omstillingsparathed.

Der bliver rigeligt brug for det hele både i det globaliserede samfund og i jeres videre udvikling. På sådan en festlig afslutningsdag er det godt at vide, at der er brug for jer og de uddannelser, I vil få. Der er så mange muligheder. Til lykke med eksamen og held og lykke med jeres valg.

Bent Karsdal

Bestyrelsesformandens translokationstale

Kære studenter,

På vegne af Ribe Kathedralskoles bestyrelse er det blevet mig til del at få lov til at ønske jer hjertelig til lykke med jeres veloverståede eksamen.

I har nu overstået, gennemlevet og gennemterpet nogle af de tre vigtigst formende år i jeres liv. I har læst og skrevet og afleveret og diskuteret. I har fået viden og indsigt i fagområder og tanker, som I vil kunne trække på resten af livet – også selv om I nok engang vil sukke lige som alle os andre og sige: Hvorfor hørte vi dog ikke bare lidt bedre efter i historie, biologi eller et af de andre gode fag, dengang vi havde muligheden? Eller hvorfor sugede vi da ikke lidt bedre til os, mens tid var?

For det er en almenmenneskelig erfaring, at vi altid kunne have hørt lidt bedre efter. Læst lidt bedre op. Husket det hele lidt mere. Og i det hele taget aldrig helt har gjort nok ud af at suge den viden til os, der blev serveret for næsen af os.

Men selv om nok, nok aldrig er nok, så er denne viden dog den ene side af grundlaget for den kultur, der er vores. Og vi skønner alle sammen på den. Vi ønsker, at I alle bliver ved med at uddybe den, forbedre den, både for jeres egen og for samfundets skyld.

I får nemlig flere muligheder, og *samfundet* får mere rigdom, når I gør det.

For vort samfund bygger på indsamling af systematisk viden, på oplysning og analyse. Men det er bestemt ikke alt. Viden står selv i vort samfund ikke alene. Og viden kan ikke stå alene.

Det vil jeg gerne fortælle jer en historie om.

Uddrag af Elisabeth Bergstrand - Poulsens bog: ”Sangen”:

”Mia hed en kone, der boede alene på en ø et sted i Sverige. Hun havde ikke altid boet alene. Da hun var halvgammel pige traf hun Karl Alfred og fik sit eget hjem med ham på øen - efter at hun i en menneskealder havde tjent andre. De levede af fiskeri og røgeri, og hvad naturen ellers gav fra sig af bær og frugter. Og så fik de en søn, dvs. Mia fik, for da Karl Alfred gik efter jordemoderen var havet islagt, og han gik gennem isen og kom ikke tilbage. Mia opdrog og forsørgede sin søn ved eget hårdt arbejde, og nu havde han for længe siden

forladt øen, men Mia fortsatte med at plukke bær og røge folks flæsk og pølser - lige indtil den dag, da myndighederne bragte bud til hende om, at sønnen sad i fængsel sigtet for mordbrand. Da gik hun til sengs og agtede ikke mere at rejse sig. Flæsket kunne få lov til at hænge, og pølserne rådne. For hvad brød hun sig om andres pølser og flæsk, når hendes eneste søn sad i fængsel. Nogen mening skal der være i galskaben, og nu var der overhovedet ingen mening mere. For hvad mening var der i, at hun og Karl Alfred skulle mødes? Hvorfor skulle barnet fødes? Blive en dreng? Hvorfor skulle Karl Alfred drukne i samme stund? Hvorfor skulle hun slide og slæbe med pølser og flæsk, når han alligevel blev en skidt knægt?

Skulle der trods alt være nogen, der kunne finde en mening i denne galskab, så var Mia bestemt villig til at stå op igen og gå i gang med en ny røgning, men da hun var alene på øen, så var der heller ingen til at svare på hendes spørgsmål, så hun blev liggende.

Men en dag høres skridt udenfor. Det er Nanny, der kommer. Hun har hørt om den ulykke, der er overgået Mia, og hun har også set, at det ikke mere ryger fra hendes skorsten. Hun har taget salmebogen med, for hun har en sangstemme, der kunne have gjort hende til en fejret sangerinde. Og nu vil hun se, om sangen virkelig har magt.

Mia vælter straks alle sine bitre klager og spørgsmål over på den unge Nanny. Nanny prøver at finde svar på den gamles klager i salmebogens bønner, men der er ingen bøn, der passer i dette tilfælde - og Nanny er i grunden lige så oprørt som Mia. Hvad er glæden ved et jordeliv, når man alligevel skal ligge der som Mia ribbet for alt? Som en gammel forpjusket ugle med slidte fjer og tom rede?

Nej, det kan Nanny godt se, nej, der er ingen mening i, at et gammelt træ, der som ved et mirakel har blomstret og båret frugt, og at den frugt siden viser sig at være så rådden i kærnen, at den er dømt til at kastes

bort. Hvem styrer da alting, det kan umuligt være Gud - og Nanny siger heftigt, nej, bliv bare liggende, der er ingen mening - og imens bladrer hun i salmebogen - bøn i krig - bøn i krisetider, dyrtid, havsnød, nej, der er ingen bønner, der passer. Der findes ingen bønner for en mand, der er gået under isen i samme øjeblik, hans eneste søn bliver født. Ingen bønner for en kone, der har røget tonsvis af flæsk bare for at holde liv i denne søn, der bare blev en skidt knægt.

Sådan bærer man sig ikke ad, hvis man skal forestille sig at være Gud - og imens så falder salmebogen op på "Den signede dag med fryd vi ser".

Og det var der nu slet ingen mening i. For her var ingen fryd - alligevel synger de begge af hjertens lyst videre - med varme og glæde:

"Om levende blev hvert træ i skov
og var så hvert blad en tunge
de kunne dog ej Guds nådes lov
med værdelig røst udsjunge,
thi evig nu skinner livets lys
for gamle og så for unge"

På trods af al fornuft sad nu Nanny og sang den lovsang, som også I og jeg lige har sunget: ”Den signede dag med fryd vi ser”, som det nu er god skik og brug her på stedet.

Nanny lovsang den Gud, der bærer skylden for al den ulykke og urimelighed, der er i verden. Men hun lovsang også den Gud, der er alt levendes ophav, og som alene derfor bør lovsynges.

Op på trods af al rimelighed og mening og sund fornuft, så rejste Mia sig fra sengen og sagde med helt forandret stemme: Det er i hvert til fælde synd for det dyre flæsk. Det har da intet ondt gjort. Det er vel bedst, at jeg igen begynder at røre lidt på mig, så det kan blive røget færdig.”

På trods af al rimelighed og mening og sund fornuft så rejste den gamle sig altså og røgede sit flæsk færdig.

Verden og livet i verden er både urimeligt, uigen-nemskueligt og dybest set uretfærdigt. Der er al vores videnskabelighed og viden til trods en frygtelig række af grusomme tildragelser, som ingen af os kan få hverken hoved eller hale i.

Derfor skal sangen med i vort liv. Derfor har I på denne skole haft mulighed for både at synge og spille og glædes over alt det, der ikke kan måles og vejes med videnskabens briller. Derfor har vi i Danmark tradition for en almindelig skole, hvor livet i al dets mangfoldighed får lov til at folde sig ud i sprog og tanke.

Det er en tradition, som vi skal skønne på og værne om, for i den tradition er der plads til både viden om livet og glæden ved livet.

Glæden, modet, lysten og viljen til at leve livet, som det er og kommer til os, det har været en god og rig del af jeres skoleliv her – sammen med al den viden, I har fået lov til at tage med jer. Sådan vil vi også gerne, det skal være, nu og i fremtiden på denne skole. Tillykke med livet, glæden, sommeren, og alt det, der ligger og venter forude foran jer. Der er meget flæsk, der skal rø-

ges. Gå I bare i gang. Også selv om ikke alt glider i smør for jer.

Elisabeth Dons Christensen

Studenternes tale 2006

Medaljeoverrækkelsen er nær! Frøerne kvækker i sumpen. De hårdtprøvede lilleputter puster ud efter det famøse år, mens vi er klar til at træde op på sejrsskamlen, hvorfra der er udsigt til fest, sabbatår og uddannelse. Vi har betrådt de tre trin op mod den imponerende dør, som bærer overskriften ”Litteris et artibus”.

På det første trin ser man alt i frøperspektiv. Alle er større end én selv, og man betragter med en vis grad af misundelse de næste trin. Man kommer med masser af livsenergi og studielyst og ser med spænding frem mod de begyndende kammeratskaber, introture, Heimdal-fester, den berygtede lektiemængde og det at blive en del af atmosfæren her på stedet. En del af det nære, intime miljø. Samtidig frygter man den totale oversvømmelse, som dels sker i form af belærende og bevingede ord fra trappens øverste trin, dels i form af flydende væsker. For den lille grønne frø er pr. definition en lille padde, *Rana Esculenta*, med en kort, slank krop, hvis eneste formål er at springe rundt nede mellem græsstrå eller tæt ved vandområder – så vand og frø hører uløseligt sammen.

Avanceringen til det andet trin sker med blandede følelser. Man har forladt frøperspektivet og ser nu skolen i normalperspektiv. Undersåt-tilværelsen er endt, og man har lært en del af traditionerne, som unægtelig hænger sammen med stedet her: Café-fredage, ordentlig og præsentabel opførsel til St. Heimdal, den berømte og berygtede studietur, hvor 2.g'erne som en flok lemminger følger deres lærere ud i verden, hvor hovedformålet er at møde og lære om nye kulturer, og kultur er her bredt defineret. Til gengæld er sliddet til hverdag næsten ulideligt. Lærerne siger "afleveringer" i kor, og ved juletid kan de fleste end ikke skimte lyset for enden af tunnelen. Når historieopgaven melder sig, synes alt håb ude. Men studieturen giver energi eller måske snarere et pusterum. "Snart bliver vi de store", summer det fra krogene.

Nogen siger, at det er koldt at stå på toppen. Men som 3.g'er her på skolen mærker man for det meste ikke kulden. Man fører sig galant frem til St. Heimdal og appellerer til omverdenen om respekt. Årets tur til København er en særdeles fremragende chance for at erhverve jyderne respekt. Man kan godt traske træet rundt på museerne og universiteterne, men om aftenen gør

hver sit bedste for at vise sin elegance og erfaring i storbyens utallige café- og barmiljøer. Med deres fugleperspektiv føler 3.g'erne sig hævet over resten af flokken, men ikke højere end vingerne kan bære. Optimismen fejler intet før SSO'en. Tre års lærdom og en fremmedordbog og så er man ellers klar til at skrive. Men ugen er hård! Aldrig har man følt det så jammerligt at sidde ved computeren. Minutterne forsvinder ét efter ét, og man mærker koldsveden som en klam hinde omkring kroppen, og med ét bryder skriveblokeringen ud igen. I elvte time færdiggøres konklusionen, og colaflaskerne smides væk. Man kan nu hvile på fuldendt gerning, men selv i drømme hjemsøges man af sadistiske lærere, som lader stemplet ramme ens hoved: Du er dumpet!

Liflige forårsdufte og mildere vinde giver fornyet energi til at lægge an til de sidste afslutninger mod mål. Fra sangsalen lyder hver morgen ambrosiske og opløftende stemmer, hvis styrke tiltager, i takt med at bøgerne springer ud. Skolen summer for alvor af liv, og luften fyldes af forårskåde amoriner. Man ønsker ikke, at tiden går så hurtigt, men snart er kampen ude i overtid. Tankerne om studentereksamen, studentertilværelsen, tiden efter sommerferien og afslutning på tætte venskaber fylder mere og mere, samtidig med at en halv-sadistisk lærerstand overdænger flokken med terminsprøver og prøveeksamener. Men endelig når man frem til sidste minut, hvor eksamensfagene udtrækkes, og det afgøres, om puslespillets manglende brikker bliver svære eller nemme at få fat i. For enkeltes vedkommende blev puslespillet aldrig samlet.

Nu står vi så på toppen. At de fleste af os ville gøre det, var ellers ikke forventningen, da vi startede på skolen. En trang til at dreje på skruetvingen var årsag til, at elevantallet steg til 30 pr. klasse. Forventningerne til dette var blandede, og mange ventede en regulær junglelovgivning, hvor kun "Survival of the fittest" gjaldt. De svage ville hurtigt blive udstødt, så der kun ville bli-

ve plads til de stærke elever. Trods denne dystre forventning fra flere sider så er frafaldet mindre end ventet. Dette skyldes rammerne og de sociale kompetencer, som vi nu besidder. Kompetencer, som vi kendte til i forvejen, men som er modnet over de forløbne tre år. Vi har lært at blive kloge. Vi har lært at anvende den viden, som vi besidder. Dette er definitionen på klogskab. At vi kan kalde os intelligente, bør ikke være en fjern tanke for en student. Almendannelsen giver intelligensen. Evnen til at tænke, forstå og analysere. Kompetencer, som er en forudsætning for at have en fremtid i videnssamfundet. Netop derfor blev frafaldet af elever minimalt. Vi indså hurtigt, at hvis fremtidens projekter skul-

le udforme sig ud fra vore ønsker og ikke ud fra andres ordrer, så er det nødvendigt at være almindannet. Derfor blev junglelovgivningen blot en del af en teori, som forblev en del af vort pensum. I stedet har vi ved utallige lejligheder hyldet og lovprist vor hæderkronede skole. Skolen har med succes forsøgt at skabe de optimale rammer for den enkelte elevs udfoldelse. At blive et helt menneske sker nemlig ikke kun gennem slavisk gennemgang af pensa, men også gennem sociale arrangementer. Her har skolen medvirket til et hav af oplevelser, som sent vil blive glemt. Oplevelser, som er blevet til i form af skolens utallige og for enkeltes vedkommende unavngivne traditioner. Man kan med rette

tale om *kultisk tid* her på skolen, da arrangementerne har deres vanlige plads i kalenderåret, og det er arrangementer, som vil blive savnet af årets studenter.

Ribe Katedralskoles lærerkollegium er imponerende. Man troede det ikke muligt, men den *Sorte Skole* lever endnu. Vi har oplevet adskillige lærere, som besad de antipatiske egenskaber eller snarere evner, som Lektor Blomme m.fl. yndede at udfolde. Sagesløse elever er blevet overbebyrdet med afleveringer og læselektier, og forståelsen for begrebet ferie eller bare frihed synes at ligge på et lavpunkt hos Lektor Blommes disciple. Det kan derfor ikke overraske nogen, at det at være skoleelev anses for at være det hårdeste job. Man har psykisk set aldrig fri. Meningen bag den forjættede forfølgelse synes derfor ikke at findes. Eller hvad? Årsagen er, at vi aldrig havde avanceret fra det nederste trin uden lærerkollegiet. Vi var aldrig blevet modnet eller havde fået vækket den indre ånd uden hjælp fra et særdeles kompetent lærerkollegium. Dets engagement er ikke til at tage fejl af. For udefrakommende synes det umuligt at vække den slumrende ånd i eleverne mandag morgen, hvor stupide ringetider igen har forhindret skønhedssøvnens udfoldelse. Men et blændende engagement og en herlig humor virker fortrinligt som opkvævningsmiddel. Vi kan derfor kun ærbødigt takke Ribe Katedralskoles imponerende lærerkollegium, som bestemt ikke hylder sofistiske læringsprincipper og samtidig håbe på, at vi, trods søvntunge øjenlåg eller fredagskuller, har givet lærerne modspil. For en lærer har udtalt, at det mest meningsgivende er at undervise. At give viden og indsigt videre og samtidig se blomsterhovederne springe ud må være det mest meningsfyldte, et menneske kan opnå. Vi kan derfor håbe på, at de sidste tre års undervisning har givet gensidigt udbytte.

Vi står nu endelig på det øverste trappetrin. Øverst på medaljeskammelen. Fremtiden ligger for vore fødder, der stikker solidt i et par fodboldstøvler, som symboliserer selvstændigheden – evnen til at tage stilling til

problemstillinger og danne en egen mening. Tre års lektier har givet os en solid almindannelse, som vidner om, at studenten ”har bukserne på” i sit liv. Hvad enten det handler om at løse en energikrise, at forhandle politiske incitamenter, at skabe tryghed for medborgere, at videregive lærdom eller finde den anden halvdel, som Aristofanes udtrykker det, vil der unægteligt være udfordringer, som kræver selvstændighed og almindannelse. Kundskaber, som Ribe Katedralskoles velansete atmosfære og imponerende lærerkollegium har givet os. Vi kan derfor trygt drage ud i verden. Denne tur kan som tiden på Ribe Katedralskole symboliseres ved trapperne under den imponante dør. Først kommer festerne, så sabbatåret og siden uddannelsen. Engang kan vi træde op på livets sejrsskammel. Skolens sejr og studiets sejr kan nås indenfor en overskuelig årrække, men den sidste sejr vindes først, når vi finder os selv, for som Søren Kierkegaard siger i ”Enten-Eller”: ”*Det store er ikke at blive dette eller hint, men at blive sig selv!*”

Velan studenterkammerater!

Vi er nu rede til at gå ud i verden. Vi vil dog aldrig glemme den gamle skole, hvor frøerne fortsat kvækker i sumpen og glæder sig over, at regntiden er endt. Lilleputterne er ved at tage mål til fodboldstøvlerne, men forinden skal der lyde et *viva academia* fra årets studenter. Jeg vil derfor bede jer rejse jer, så vi sammen kan løfte huerne og udbringe et tre-foldigt leve for Ribe Katedralskole! Ribe Katedralskole længe leve HURRA, HURRA, HURRA!

Peter W. Mogensen

Ripenser-Samfundets tale

Kære rektor, kære studenter og fremmødte tidligere elever og jubilarer.

På Ripenser-Samfundets vegne vil jeg gerne takke for muligheden for at hylde årets studenter. Forhåbentlig vil I tænke tilbage på den tid, I har tilbragt på den

gamle ærværdige skole, med glæde, ikke mindst over de kundskaber, den har bragt jer, og som jeg er sikker på, I vil udnytte til jeres eget og samfundets bedste. Mit ønske for jer er også, at I må tage glæden over jeres samvær med kammerater i og udenfor skolen med jer videre i livet. Vi vil fra Ripenser-Samfundets side gerne medvirke til, at I bevarer denne kontakt.

Ripenser-Samfundets blad har 90 års fødselsdag i år og i det første nummer fra 1916, som vi nu har genoptrykt, omtales en fest i Heimdal, som jo stadig lever i bedste velgående. En af skolens adjunkter holdt en festtale på heksameter, og det er ikke noget tilfældigt valg. Hans fag var historie, men han udtrykker en vis bekymring over den klassisk sproglige linje, som allerede dengang var noget trængt og måske trænges yderligere i nutiden af kravet til samfundsrelevant og kompetencegivende uddannelse.

Som gammelsproglig student føler jeg mig både forpligtiget og fristet til at citere forfatteren, som sætter sig i en gammel magisters sted:

”Kun i de tavseste kroge, i skolens fjerneste hjørne
Sidder der ganske små skarer og øser af oldtidens kilde,
Den, der dog ene kan slukke en ynglings tørst efter visdom!
Ellers lyder det omkring mig med tyske og franske vokaler
Og det barbariske engelsk, der hverken har form eller farve.
Nøje disciplene ved, hvordan der ser ud på Borneo,
Eller hvor mange procent sukker, der er i kartofler;
Men om den ånd der hersked’ ved Hellas klassiske strande,
Der, hvor den hellige trang til tingenes gåde at løse
Fødte hin forskningens ånd, som siden årtusinder næred’,
Har de en viden, der ret beset er værre end ingen.”

Også dengang havde en større ombygning og nyindretning af skolen fundet sted, og det besynges som følger:

”Nægte det kan vi jo ikke, i Ribe ærværdige skole
Holdt i de sidste årtier en ny tid sit larmende indtog.
Huset blev nyt monteret i hast og med nymodens møbler,

Og det er muligt, at et eller andet blev mindre gedigent,
Men er end møblerne ny, så er ånden i huset den samme.

Og som med ånden i skolen, så er det med ungdommens færden,

Rammerne er kun det ny, men ungdommen selv er den samme.”

Det er mit indtryk, at I har sørget for at værne om traditionerne, draget nytte af lærernes indsats og de nye rammer. Det er mit ønske at eksamensbeviset for jer vil betyde mere end den blotte dokumentation af karakterne, nemlig at I er blevet en del af den tradition og ånd, som hviler i denne gamle skole.

Forhåbentlig vil ønsket om den uddannelse, I stræber imod, blive opfyldt, men mit ønske er, at det uventede og udfordrende også vil gribe jer en dag og føre jer hen til nye steder, som kan give jer inspiration og skærpe sanserne.

Må jeg slutte med nogle strofer fra Adjunkt Reineckes pen:

”End er vor skole et sted, hvor kundskabstørstende ungdom
Kvæger med ungdoms begær sin tunge i kundskabens kilde,
Selvom vel stundom en buk fandt ind mellem fårernes flokke,
Endnu har ikke Athene sin fugl kaldet hjem fra sin bolig,
Selvom den stundom må høre lidt gæslingegakken,
End kan vi sende til Alma Mater en higende skare,
End i studenternes flok med hæder skal nævnes Ripensis!”

Tillykke med jeres eksamen!

Der er tradition for ved translokationen at uddele Ripensersamfundets dimittend legat på 5000 kr. til en af årets studenter efter indstilling fra skolen. Indstillingen lyder – og denne er ikke på heksameter:

Legatmodtageren har store organisatoriske evner og har været i stand til hver uge at få en historietime til at dreje sig om mange innovative projekter til gavn for skolens trivsel.

Legatmodtagerens organisatoriske talent er blevet anvendt på arbejde i elevråd og bestyrelse, på cafe arrangementer og fodboldturneringer for alle skolens elever, på teaterture for medstuderende, og endog på danseskursus for drenge op til Store Heimdal.

Legatmodtageren har et stort socialt engagement og har, siden lejrskolen i 1.g gav overskud, investeret klassens penge i fjernadoption af børn fra den tredje verden, og vedkommende har korresponderet med de adopterede børn, så alle i klassen kunne følge med i deres liv og udvikling.

Legatmodtageren har ligeledes solgt sin idé om ansvar for næsten, også i den 3. verden, til de nye 1.g-klasser.

Ripenser-Samfundet ønsker at belønne denne elev for hans kommunikative evner, organisatoriske indsats og store personlige engagement.

Modtageren af Ripenser-Samfundets legat på 5000 kr. er Peter Winther Mogensen, 3cz.

Før jeg slutter min tale, vil jeg indbyde årets studenter, jubilarer og skolens bestyrelse og lærere til Ripenser Samfundets reception, som finder sted umiddelbart efter translokationens afslutning.

Knud W. Kastrup

1y's studieretningstur til Fur

I april drog 1y af sted på studieretningstur til Fur – en meget lille ø langt oppe i Jylland. Fur er særlig kendt for dens moler og fossiler, som er en stor naturattraktion, så det var det oplagte sted for en flok kommende biologer og matematikere.

Frem med hammer og mejsel

Geolog-Bo var vores guide under en del af opholdet. Han introducerede os den første dag til Fur Museum, øens historie og geologi. Foredragets indhold (der knapt varede en time) svarede til flere års pensum ifølge Bio-Jørgen, og han accepterede vores ikke helt optimale udbytte. Notater og andre guldskatte, såsom diverse animationer af forskellige fortidsdyr, måtte vi dog hjembringe til den senere udarbejdelse af Fur-rapporten.

Senere på eftermiddagen gik turen til stranden, hvor Geolog-Bo endnu engang viste sig fra sin kloge side. Mens vi gik ved vandkanten og tyggede sand, forsøgte vi, vha. medbragt hammer og mejsel, at grave fossiler frem fra forstenet moler. Alle håbede på at finde hestehovedet, Danekræet, der ville indkassere, hvem ved, måske 1 million kr. – dog lykkedes det kun at ”udklække” forstenet fiskelort, såkaldte coprolitter, og lidt fiskelignende smådyr.

Tro det eller ej, men vi oplevede et ”ægte” vulkanudbrud, da Geolog-Bo endnu engang var på færde. Han demonstrerede, ved hjælp af en sandvulkankegle og noget køkkensalpeter plus en tændstik, hvordan vulkanudbrud for årtusinder siden har været med til at bevare fossilerne i moleret. Det moler der opstod på havbunden af aflejrede kiselalger.

600 blåmuslinger og 1 million-milliard bønner

Efter fossiljagten blev vi i grupper på fem sendt ud på forskellige områder på stranden for at undersøge, hvor de største blåmuslinger mon befandt sig(!) Hver gruppe samlede 100 muslinger sammen, som de hjemme i hytten målte op, både længde og tykkelse. Der fandtes ingen vinder, det gjaldt om at være med.

Om aftenen introducerede Søren os for fangst-genfangstmetoden, som er en slags matematisk model for udregning af en populations størrelse uden at tælle den direkte. Vi anvendte en masse forskellig farvede bønner, som hver gruppe fik en lille del af. Nogle af disse blev mærket og blandet med de andre i Søren's store spand, som var selve populationen. En håndfuld herfra blev nu uddelt til hver gruppe. Samtidig fordelte Jørgen for 300 kr. blandet slik (labre larver, lakridsmuslinger,

vingummibamser osv), så det var lidt svært at holde de to ting adskilt. Efter timers tællearbejde og forskellige udregninger kom vi frem til populationens størrelse.

Slik, chips og sure tæer

En stor del af studieturen til Fur var det sociale. Formålet med introturen var at lære den nye studieretningsklasse at kende, da vi jo lige, et par måneder forinden(!), var startet på de nye studieretninger. Og man må

sige, at vores lille udflugt skabte et tættere fællesskab end før vi tog af sted. Vi sov alle sammen i et stort rum og rundbold, fælles madlavning, fodbold, spil, gåture (hugormen!), slik og hyggesnak var med til at gøre studieturen til Fur uforglemmelig. Og vores fremtidsdrømme som geolog på Fur museum (inkl. Hestehovedfund) lever stadig.

*Vicky M. Staal
Anne H. Højlund*

En ø, et alter og masser af søjler

Med 11-klassikerne på AT-tur til Berlin 22.-25. april 2006

Der findes mange slags øer. Foruden Sjælland og Fyn består Danmark af mange mindre øer, som jeg, der bor i Øster Vedsted, mest forbinder med grønne frodige marker, små hyggelige havnelejer og feriehygge. Da Tyskland jo ikke ligefrem er et ørige (ikke for at undervurdere Sylt, men...), har man i Berlin fundet på noget helt andet inden for øhaveri: Museumsøen. Det var blandt meget andet en ø af denne type, 11 sidste år tog til Berlin for at besøge på en ellers så almindelig morgen i april.

Der var nogle helt særlige forhold omkring denne tur til Berlin. For det første var det en AT-tur, så den skulle integreres i almen studieforberedelse (ny undervisningsgrille fra ministeriets side), og det betød, at der var en masse krav til turens faglige indhold, bl.a. at det skulle være tværfakultært. For det andet var 11 – nu 21 – en noget særlig klasse, idet halvdelen af klassens elever var mus'ere med musik og engelsk på højt niveau, og

den anden halvdel inklusive undertegnede var klassikere med latin og græsk. Denne særprægede sammensætning gjorde, at turen på flere måder adskilte sig fra de andre klassers AT-ture:

Begge klassehalvdele havde deres studieretningslærere med, og da mus'erne også havde medbragt en kandidat, fyldte vi godt op i bussen mod Berlin. Med fire fag fordelt på to studieretninger skulle man tro, at der var fag nok på programmet, men da alle vores studieretningsfag var humanistiske, måtte et femte fag flettes ind i turens program, og det overordnede emne blev derfor "Kunst, kultur og politik: Hvordan kunst og kultur er blevet og stadig bruges politisk". I stedet for Fur eller København blev rejsemålet derfor Berlin. Oh yeah!

Med udgangspunkt i den tilsyneladende så harmløse opgave "at se på ting" var vi rede til at indtage Berlin. Hvad var der så at komme efter i Berlin? Med stikord som kunst, kultur, fællesskab, arkitektur, druk, hygge og søjler rammer jeg vist ikke helt ved siden af, når jeg skal forsøge at give et billede af, hvad klassikerne oplevede i Berlin.

Hjemmefra var vi af vores græsk- og latinlærer (som vi begge havde medbragt) blevet godt forberedt på alle de ting, vi skulle se; men særligt var der ét højdepunkt, én tinde, der ragede allerhøjest, ét lyspunkt som var at finde på netop Museumsøen: Pergamonalteret.

"Was ist das?" vil de fleste nok spørge. Uden at rode mig ud i en længere beskrivelse vil jeg sige, at Pergamonalteret, som oprindeligt lå i byen Pergamon (nu Bergama i Tyrkiet), er et alter dedikeret til Zeus. Dets cirka 113 meter lange helt fantastiske og meget dramatiske frise afbilder Gigantomachien, kampen mellem

guderne og giganterne. For os var det noget ganske særligt! Grundet en gennemført forberedelse til denne fri-se havde vi alle store forventninger, og de blev indfriet. Vi var enormt imponerede og indtagne, og de fleste af klassikerne vil nok give mig ret i, at besøget på Pergamon Museet var en af de absolut mest berigende oplevelser i Berlin - og dem havde vi ellers mange af!

Det siger sig selv, at der også var skruet helt op for det sociale. Man kunne jo ikke undgå at komme hinanden ved, og da vi ikke havde været 1.1 så længe - faktisk kun et par måneder, var turen en oplagt mulighed for, at vi kunne lære hinanden lidt bedre at kende. Det være sig ved at spise sammen på McDonald's, ved at dele værelse, ved at drikke sammen aften og nat eller bare ved at gå op og ned ad hinanden hele tiden; om dagen mest studieretningsvis, om aftenen på tværs efter behag.

Museumsøen havde imidlertid for at leve op til sit navn andet og mere end Pergamon Museet at byde på, og vi besøgte både Altes Museum og Berliner Dom. For lige at vende tilbage til vores opgave "at se på ting" vil jeg påpege, at vi også gjorde meget ud af selve byrummet. Vi analyserede simpelthen bygningsværker: Hjemmefra havde vi terpet barok og nyklassicisme for at kunne sige, at den bygning der er inspireret af den nyklassicistiske stil og den dér af barok. Vi havde set på søjler og templer og lært alle termene, så bortset fra at kunne bestemme søjlerne som værende doriske, jonske eller korintiske i stilen, kunne vi også tale om triglyffer, volutter, kapitæler og architraver.

Vi havde det meget sjovt med at "nørde" arkitektur, både når vi var på eksklusiv klassikerrundfart, og når vi var på sightseeing med hele klassen til f.eks. Brandenburger Tor, Neue Wache, Gedächtniskirche eller Checkpoint Charlie. Når vi klassikerne var travlt beskæftigede med at se på ting, foldede mus'erne ørerne ud i bl.a. Philharmonien og på det Allierede Museum. Og min-sandten om ikke mus'erne også besøgte Museumsøen

for at se Berliner Dom og dens fine orgel. På grund af de meget forskellige dagsordener var det altid spændende at komme hjem til hotellet om aftenen og udveksle oplevelser.

Alt i alt var det en dejlig og lærerig tur, vi havde. Der var tid til at være klasse, der var tid til at være klassiker, og der var tid til at være individ i storbyen. Turen var en succes og har inspireret et par af os klassikere til at vende tilbage i sommeren 2007. Wir sehen uns, Berlin!

Anna Mohr Larsen

2a fyrer den af i Madrid – marts 2006

Så var der dengang i Madrid, for mange uger siden, børn. Det var i den tid, da 2.g'ere havde hår på brystet, og man kun kunne købe ostehapser i kantinen. Pludselig en dag bestemte to Kirstener sig for, at de ville lære nogle udvalgte 2.g'ere lidt om den madrilenske kultu-

Helle og Nanna i tydelig begejstring over kongepaladset Palacio Real.

rarv. "Que pasa!?" sagde 2a, for det var dem, det skulle gå ud over. Men de skulle snart lære at sætte pris på Kirsten & Kirstens mærkelige idéer.

Da vi ankom til Madrids lufthavn d. 20. marts i år, var det første, der mødte os, nogle plakater med påskriften "*Terroristas peligrosos*" og nogle fotos af efterlyste terroristers ansigter. Uhh! Vi fandt dog hurtigt ud af, at Madrid ikke var en hæslig og uhyggelig by, men derimod en spændende, levende hovedstad, hvor vi havde en alletiders uge. Vi boede godt nok ikke i Madrids mest mondæne kvarter, og hele klassen lærte hurtigt betydningen af de spanske ord puta (*luder*) og cuccaracha (*kakerlak*).

Om tirsdagen startede vi de kulturelle oplevelser med en lille gåtur rundt i Madrid og sluttede i en tyrefægtararena. Selvom der ikke var andre besøgende end os, og vi ikke så skyggen af en tyr, kunne man sagtens forestille sig stemningen af en milliard hujende mennesker omkring en modig mand i lyserødt tøj og en død tyr. Der var endda stadigvæk friske blodpøle i arenaens sand! Derudover så vi også en masse museer og kirker, som hører sig til, for det er jo ikke for SJOV, man flyver til et andet land med 300 kufferter og går sig ømme fødder til.

Men hov! Nu tænker alle de nuværende 2.g'ere nok: "Que pasa? Er en studietur virkelig ikke andet end en STUDIE-tur!?" Og til det kan vi med rette svare *Si bam-binos*, det er den skam helt bestemt. I hvilken anden sammenhæng har man måske ellers mulighed for at beundre Picassos kæmpestore maleri Guernica med flere dages intense tømmermænd siddende i håret? Næh, vel? Det er en helt speciel oplevelse at være på studietur med sin klasse, for når Double Trouble aka K & K aka KB og KK aka vores to lærere gik til ro ved 22-tiden, var der fri

Mads slipper sin indre tyrefægter løs i arenaen..

leg en las calles de Madrid, hvilket vi til fulde (*fulde* – hvis I forstod så'n *en lille én*. Ha ha, en lille én! – fik I den?) benyttede os af. Skulle I nogensinde lægge vejen forbi Madrid, kan vi varmt anbefale de lokale våde varer; f.eks. (flere nyttige, spanske gloser, tadah!) sangría, mojitos samt den dejlige cerveza Mahou (om hvilken vi stadig har våde drømme). Hvis man en aften ikke havde så meget lyst til at opleve det pulserende natteliv ude i byen, kunne man blive på hotellet og nyde en lille happy hour i baren i selskab med en masse andre danske gymnasieelever (deriblandt Steffen Brandts søn! Uh celeb!). Så kunne man rigtigt mærke sammenholdet i klassen, som voksede for hver dag!

2.a i tyrefægterarenaen Las Plantas - Vi havde rigtig fået tyrestemningen ind under huden!

På vores studietur opdagede vi også noget andet interessant! Grænsen mellem, hvad der er skole, og hvad der er sjov, kan faktisk være udflydende! F.eks. sådan noget som flamenco-dans (En ubeskrivelig, intens og ægte oplevelse, som fascinerede os alle, danse- som ikke danseinteresserede) og Atletico Madrid vs. Sevilla er jo både spansk kultur *og* fest og farver. Den nævnte fodboldkamp udviklede sig for resten til en noget anderledes oplevelse end forventet, idet tilskuerne (heriblandt ingen medlemmer af 2a!) i ophidselse begyndte at smide whisky-flasker ind på banen, og målmanden besvimed, og kampen blev aflyst. Se det var en vild oplevelse.

Ja, den gode gang i Madrid var rigtignok god. 2a var ikke længere en usammenhængende masse, men nu havde vi alle sammen noget til fælles ud over det normale og havde fået et lille break fra det nogle gange lidt for trivielle gymnasieliv. På den måde var det en betydningsfuld uge for os alle sammen, og en tur, som vi vil huske tilbage på mange, mange uger frem. Og det passer.

Anne Gry Friis Kristensen

Jeppe Bajer Berndsen

JohanneVejrup Nielsen

ke bygninger, som har været i brug hele tiden fra den blev bygget til nu. Den nuværende bygning opførtes omkring år 120 e.Kr. af kejser Hadrian og afløste en tidligere tempelbygning, som konsulen Marcus Vipsanius Agrippa havde ladet opføre 27 f.Kr. Pantheon var, som navnet angiver, et tempel for alle de romerske guder, men fra 600-tallet bruges det som kirke, *Santa Maria ad Martyres*. År 609 fik Pave Bonifatius 4. bygningen af den byzantinske kejser Fokas i gave, og Pantheons kuppel var længe den største i Vesteuropa. Siden renaissance har bygningen også været anvendt som gravkirke, bl.a. maleren Rafael (død 1520) ligger begravet her. Pantheon har gennem århundrederne inspireret arkitekter, og der er mange rådhus, universiteter og biblioteker rundt om i verden, som minder om Pantheons arkitektoniske formsprog.

På andendagen af opholdet i Rom tog vi med bussen til Vesuv og Herculaneum, hvor vi så Vesuvus observatorium og fik historien om vulkanen. Vesuv er et vulkansk bjerg i Syditalien nær storbyen Napoli. Vesuv er 1.281 m højt og er en såkaldt sammensat vulkan, der er opbygget gennem mange udbrud. Det mest kendte vulkanudbrud skete år 79 e.Kr., da Vesuv sendte mængder af aske og lava ned over byerne Herculaneum og Pompeji. Den romerske forfatter Plinius d.y. så udbruddet og skrev sine iagttagelser ned, så man i dag har en god beskrivelse af, hvad der egentlig skete. Han boede i byen Misenum ca. 25 km fra Vesuv. Plinius fortæller, at der i nogle dage havde været jordskælv, men det tog man sig ikke meget af, for det skete så tit. Men den 24. august om eftermiddagen så Plinius ”en kæmpe sky stige op af vulkanen som et træ. Den bredte sig ud på himlen, som om den havde grene. Nogle steder var skyen helt hvid, andre steder grumset”. Husene i Misenum begyndte at revne, og der kom aske ned fra himlen og lagde sig på husene og vejene. Man ved, at der skete en gasekspllosion inde i vulkanen. Den var fyldt med gas og flydende magma. Vesuv sendte en 20 km høj søjle af

røg, aske og sten helt op i stratosfæren (17-50 km oppe i atmosfæren). Herculaneum blev begravet af 300-400 grader varme mudderlaviner, der gled ned ad vulkanen og ind over byen. Herculaneum er siden blevet udgravet, og det var disse udgravninger, vi så. Efter besøget på Vesuvus observatorium var det en fantastisk oplevelse at gå gennem Herculaneums ældgamle gader. Ud over det nævnte havde vi også en lang række andre mere eller mindre interessante oplevelser, blandt andet EUR byen, Piazza Navona, Trevi fontænen, den spanske trappe, Vatikanet, Peterskirken, en forelæsning om kernefysik på universitetet La Sapienza og café og natklub besøg. Alt dette mandede ud i en meget lærerig og ikke mindst sjov tur.

Alexander Aslak Buus Clausen
Christian Toft Ramsbøl

To fag

To lærere i henholdsvis græsk og samfundsfag skriver i det følgende om et emne, der særligt har optaget dem

”Næppe mere end tre eller fire linjer i træk”

Sprudende af ild begravede Vesuv den 24. august 79 byerne Pompei og Herculaneum under metertykke og tonstunge lag af vulkansk materiale og bevarede dem på den måde næsten i beskyttet indpakning til en langt senere tid, der måtte være interesseret i atter at bringe dem op til overfladen. Tiden kom i 1700-tallet: overalt i Europa vågnede interessen for de gamle grækere og

romere påny, og den nye tids profet blev J. J. Winckelmann, der formede nyklassicismens slagord om de gamles ”ædle enkelthed og stille storhed”. Netop da fandt man Herculaneum og Pompei – og det europæiske kulturliv rettede sine øjne mod Napoli. Men det gik langsomt – meget langsomt, og den utålmodige Winckelmann endte med personligt at rejse til Napoli for at bese fundene med egne øjne. Han fandt ting af en skønhed og kvalitet, der bragte ham i et særligt lyrisk

hjørne – ”Vore øjnes søde følelse ved sådanne former er som fornemmelsen af en blød ren hud, og vore begreber bliver lette og nemme at håndtere”, skriver han i det ”*Rejsebrev om fundene i Herculaneum*”, han lod offentliggøre i Dresden i 1762. Men det, der i særlig grad fortjener opmærksomhed ved fundene i Herculaneum, er de skrifter, man har fundet. Der er tale om forkuldede papyrusruller, der er særdeles ilde tilredt og kun kan åbnes på en speciel maskine opfundet til formålet, og kun umådelig langsomt. Det er så meget mere beklageligt, som de fire tekster, man indtil videre har åbnet, er værker med kritik af teorier om musik, retorik og moral af Filodem, en ret ukendt og ret ubetydelig digter og filosof fra Caesars tid. Hellere havde Winckelmann set historiske værker, tragedier, komedier!

Winckelmanns ”Rejsebrev” bredte sig som en løbeild ud over hele Europa. Et eksemplar blev også bestilt til Ribe og ligger nu på skolens bibliotek; også i Ribe fulgte man genopdagelsen af Europas lykkelige barndom, og delte håbet om nye mesterværker at studere og lade sig retlede af. Men teksterne lod vente på sig – først i 1793 udkom et skrift om musik, som Winckelmann havde kaldt ”hypokondrisk”, og der skulle gå endnu 16 år, til 1809, før næste udgivelse fulgte. Den var til gengæld opsigtsvækkende – det var ikke tekster af den inferiøre Filodem, men af Epikur selv, grundlæggeren af den skole, Filodem bekendte sig til, og som levede 341 – 270 fvt. i Athen.

Førstehåndskendskabet til Epikurs filosofi havde indtil da begrænset sig til tre korte redegørelser i brevform fra Epikurs egen hånd og et langt læredigt af en romersk digter, Lukrets – men nu, turde man håbe, var der åbnet for indsigt i Epikurs værksted, et blik ind i tankernes dannelsesproces.

Men udgivelserne fra Napoli var uovervindeligt dyre for de interesserede. Svaret på dét var naturligvis andre, billigere udgivelser, og sådan én satte Johan Caspar Orelli i Zürich sig for at lave i 1818. Dén havde man råd

til i Ribe – skolens bibliotek har et eksemplar. Men teksterne er en skuffelse for Orelli; emnerne, der diskuteres, er de mest marginale og vanskeligt forståelige, og teksterne er så forrevne og fragmentære, at ”man selv i de mindst slidte kolonner næppe kan læse mere end tre eller fire små linjer i træk, og i de fleste slet intet andet kan se end enkelte ord eller bogstaver eller bare spidser og utydelige spor af bogstaver.” Et og andet kan måske kaste lys på Lukrets, og et og andet usædvanligt ord eller udtryk kan man måske berige de græske ordbøger med – men så er også alt sagt. Man kan næsten høre Orelli sukke dybt og opgivende ...

Noget løfte om kulturel storhed og om fornyelse og forbedring af den samtid, der i 1818 nok kunne have be-

hov for et løft, kan man jo ikke sige, han ser i teksterne, og hans dom over dem blev autoritativ. Men *tingene* fra Herculaneum og Pompei fejrede triumfer; også på skolen har vi en afstøbning af en buste fra *Villa dei Papiri*, hvor teksterne blev fundet.

Jeg havde gerne mødt de to, der skaffede Winckelmanns og Orellis bøger til Ribe, og ham, der købte busten af Dionysos. Var de skuffede, som Orelli? Ville de være skuffede, hvis de fik at vide, at der aldrig kom nogle af alle de historikere og tragikere, de ønskede sig? Langt størstedelen af de tekster, der er rullet op, er af Filodem, og de ér ikke æstetiske mesterværker; de fleste af de resterende er eksemplarer af Epikurs hovedværk "Om naturen" – og de er både gået meget itu og ikke ligefrem godnatlæsning. Men der er jo andet og mere at hente ved at læse end æstetiske oplevelser – man kan jo også læse for at blive *klogere*; og man kan faktisk komme meget langt med læsningen af disse papyri med moderne hjælpemidler, håbløst som det ellers ser ud i første omgang.

Der er i de senere år arbejdet meget med ny teknologi, der måske kan lette arbejdet med teksterne. Man har

taget fotografier i flere typer belysning; og det sidste nye er forsøg med at CT-scanne de bogruller, der ellers ikke lader sig åbne. Hvad der bliver ud af det, er det for tidligt at sige, men under alle omstændigheder udgøres langt størstedelen af materialet stadig af de stykker papyrus, der blev rullet op før 1810 og monteret på papplader i små stykker, og som man møjsommeligt må læse på de mikroskoper, der står i læsesalen i Napoli. Det er trods alt stadig den menneskelige faktor – den, der læser – der er afgørende.

Det værk af Epikur, jeg selv har arbejdet med, er 25. bog af hans hovedværk, "*Om naturen*". Der er ikke mindre end tre eksemplarer af den – der som alle andre tekster fra Herculaneum i øvrigt er helt ukendt. Intet af de tre eksemplarer er fuldstændigt; men ved at kombinere de tre kopier kan man nogenlunde rekonstruere den sidste tredjedel eller fjerdedel af bogen, omend der er mange huller.

Nogen æstetisk nydelse er Epikurs prosa ikke. Men indholdet er anderledes væsentligt, og man *får* faktisk indblik i Epikurs værksted. Traditionelt har man betit-

let 25. bog "Om viljens frihed", og det er også sandt, at Epikur problematiserer den tanke, at enhver menneskelig handling er nødvendigt forårsaget af de impulser, vi får; at vi ikke kan gøre eller blive noget andet end det, der sker os. Men Epikur insisterer på, at det er op til os selv, hvordan de påvirkninger, vi modtager fra vore omgivelser, bliver fortolket og gjort til udtryk for os selv; vi har *lyst* til at gøre det, vi så gør – vi er ikke tvunget. Var vi det, ville kritik og appel til folks fornuft være meningsløs – som mennesker forudsætter vi, og handler vi, som om andre mennesker er ansvarlige for sig selv, og vi føler os selv ansvarlige på samme måde.

Men dette er kun en ekskurs. Bogens hovedemne er et andet, og det er straks vanskeligere at fastlægge. Epikur synes at bruge hele tre forskellige sproglige niveauer at tale om det i. Dels taler han om sit problem i "normal-niveau" – med ord, der måske nok er tekniske, men er umiddelbart eller næsten umiddelbart forståelige for andre (som "sansning", "tænkning", "eftertanke" osv.); dels bruger han overflade-fysiske beskrivelser (som "det, der kommer ind fra omgivelserne" i stedet for "sansning"); dels taler han om det, der sker i os, på partikel-niveau – han taler om, hvordan atomerne i os fungerer med hinanden og i sidste ende danner menneskets evne til at tænke. Problemet er aktuelt den dag i dag: er mennesket andet og mere end de atomer, det er sammensat af? Epikur er atomist; han taler virkelig om atomer.

Men endnu mere interessant bliver hans tankegang, når han et sted synes at nære den tanke, at selv organet, vi tænker med, først bliver til, *som tænkeorgan*, i et samspil med omverdenen. Først efterhånden som vore sanser, som vi er *født* med, er blevet aktiveret hyppigt nok, begynder den proces, eller det organ, der er vores tænkning, at udvikle sig; sansningen er primær både fysisk og logisk. Her bruger Epikur terminologi, der er så godt som ukendt andre steder: "produkterne" af vore sansninger træder sammen og danner en "konstitution"/"sammensætning" (*systasis* på græsk), der igen

interagerer med vor "oprindelige konstitution" til efterhånden at danne – ser det ud til – selve personligheden. Den der altså er et kompleks af sådanne hændelser.

Et enkelt andet sted (altså ikke i 25. bog) siger Epikur noget, der ligner så meget, at det kan hjælpe vor forståelse. Vi er, siger han, fra den første begyndelse sat sådan sammen, at vi ikke kan leve længere end en bestemt tid, men nok kortere. I så fald er vi altså også sat sådan sammen, at vi ikke kan udvikle vores tænkning eller personlighed længere end til et bestemt punkt, men nok mindre. I så fald bliver det af afgørende betydning, hvordan vi lige fra starten håndterer den sammensætning, vi er – det er vigtigt at tage vare på barnet, straks fra det øjeblik, det er ude af sin mor.

Den terminologi, som Epikur bruger, findes som nævnt ikke andre steder end i 25. bog. Men netop i sammenhæng med det såkaldte "vuggeargument" er ordet "konstitution", "sammensætning", en fast filosofisk term. Alle filosofiske retninger var enige om, at det første, et nyfødt barn forholder sig til, er dets "konstitution". Epikur, der sikkert opfandt termen, måske i denne bog, mener, at barnet mærker, om det befinder sig godt, føler behag ved sin tilstand, vel at mærke uden brug af fornuft. Hans største modstandere, stoikerne, mente, at hvad barnet først undersøger, er, om dets tilstand er hensigtsmæssig – peger i retning af dets formål, det vil sige, hvad det bør udvikle sig til. Større modsætning kan vel næppe tænkes: Epikur mener, at menneskets første reaktion (netop ikke tanke) gælder dets livskvalitet, stoikerne mener, at dets første (netop) tanke er dets pligt. Det er ud fra vuggeargumentet, de filosofiske skoler alle udvikler deres etiske holdninger.

Men det rejser et nyt spørgsmål: hvordan med livskvaliteten – eller "nydelsen", som Epikur hellere siger – i 25. bog? Hvilken rolle spiller den rent sanse-mæssige før-logiske egenskab "nydelse" eller "velbefindende" i dannelsen af personligheden, som den fremlægges i 25. bog?

Til at besvare dette spørgsmål – og flere andre – kræves mere forskning. Men for de filosofisk eller teoretisk psykologisk interesserede er spørgsmålene allerede interessante og svarene vil være det, også selvom man ved nøje eftertanke skulle finde, at Epikur tager fejl. Selvom det formentlig er en skønhed, Winckelmann ikke selv ville kunne se, er det smukke ved denne tekst, ved hele det bibliotek, man fandt i Herculaneum, og, ja, ved alt, hvad der er kommet til os fra antikken, at vi – netop – finder de samme ting vanskelige: problemet med den frie vilje, forholdet mellem tænkning og sansning, nydelse og pligt – og hvad er egentlig vores *sind* for noget? På Winckelmanns tid havde mennesket brug for modeller; det moderne menneske har mere brug for at erkende, at det – trods alt – kun *er* et menneske, og at det kan lære meget om at være netop dét af mennesker fra helt andre steder og tider, også selv om der ikke nødvendigvis er noget at beundre.

Simon Laursen

.... man kan jo få bolden i hovedet!

Det følgende er et bearbejdet uddrag af ”...man kan jo få bolden i hovedet! - en sociologisk undersøgelse af ressourcenes lave deltagelse i idrætten” - speciale udarbejdet på samfundsvidguddannelsen, Aalborg Universitet, 2001.

Idrætten har altid været en vigtig bestanddel af det danske samfund og er, sammenlignet med idrætten i andre lande, en omfattende og nuanceret bevægelse. Idrætten er konstant under forandring og lader sig påvirke af de historiske impulser. I det 20. århundrede har de domi-

nerende træk ved idrættens været først gymnastikken, dernæst sporten og nu fitnessbølgen. Disse tendenser er blevet suppleret med en række af større og mindre sportsgrene, så spektret af sportsgrene i dag er større end nogensinde. Et af de karakteristiske træk ved anden halvdel af det 20. århundrede er idrætten og sportens centrale betydning i det højt industrialiserede samfund¹. Fitnessbølgen er blandt andet opstået på baggrund af en større fokusering på kroppen, og kroppen som identitetsudvikler er kommet i centrum. Endvidere taler samfundsforskere om en individualiseringstendens, som gør, at man søger efter en stabil identitet, da man ikke på samme måde som tidligere har et tilhørsforhold til en gruppe².

Ifølge undersøgelser fra Socialforskningsinstituttet (SFI) og Institut for Idræt ved Københavns Universitet (IFIK) har der generelt i befolkningen været en kraftig vækst i antallet af personer, der dyrker idræt. Herfra vi-

¹ Bøje, Claus og Eichberg, Henning: "Idrættens tredje vej – om idrætten i kulturpolitikken", s. 31, 1994, Nordisk Kultur Institut, Klim, Aarhus.

² Ibsen, Bjarne m.fl.: "Idræt i bevægelse", s. 102, G.E.C. Gad, København, 1991.

³ Ottesen, Laila og Ibsen, Bjarne: "Idræt, motion og hverdagsliv", s. 5. Institut for Idræt, Københavns Universitet, 1999.

ser undersøgelser, at der i dag er tre gange så mange, der dyrker idræt, som for tredive år siden³, således at der i dag er ⅔ af den danske befolkning, der dyrker idræt – og ⅓, der ikke dyrker idræt.

Der er endvidere en polarisering af idrætsvanerne såfremt aktivitetsniveauet anskues i forhold til økonomi, uddannelse og arbejdsstilling. Hvor danskere med lange uddannelser og høje indkomster har et højt aktivitetsniveau, er der en social slagside i forhold til den trediedel af danskere, der aldrig dyrker idræt. I denne gruppe af passive er der en overrepræsentation af arbejdsløse, biandsklienter, ufaglærte, lavt uddannede og lavtlønnede – ”de ressourcesvage”. SFI’s tal viser blandt andet, at personer uden erhvervsuddannelse har en langt større tilbøjelighed til at være idrætspassiv. Således er knap halvdelen af denne gruppe passive, mens der i den anden ende af skalaen kun er godt ⅓ af passive, der har lange eller mellemlange videregående uddannelser.

Problemet ved at en del af den danske befolkning ikke dyrker idræt er, at idrætten faciliterer nogle forhold, der er vigtige for den enkelte og for samfundet; idrætten forbedrer sundheden, har et kulturelt aspekt, øger den demokratiske forståelse og er vigtig for individets identitetsdannelse.

Udover det problematiske i at en stor del af befolkningen ikke dyrker idræt, er det tankevækkende, at der i denne gruppe er en overrepræsentation af ressourcesvage.

I det følgende beskrives mulige årsager til, i denne sammenhæng, ressourcesvages idrætspassivitet. Dette gøres med afsæt i en gennemført kvalitativ empirisk undersøgelse⁴, hvor bl.a. dele af den franske sociolog Pierre Bourdieus teoretiske begreber om kapital⁵ bruges som løftestang.

Konklusionen er, at ressourcesvages lave idrætsdeltagelse hænger tæt sammen med en generel afmagt. Deres afmagt kan forklares med, at de har en lav kapital, både økonomisk, kulturel, social og symbolsk. At ressourcesvage har en lav økonomisk og til dels kulturel kapital ligger mere eller mindre implicit i, at de er ressourcesvage, men undersøgelsen viser, at de i forhold til alle kapitalformer har et lavt niveau.

I forhold til, hvordan afmagten kommer til udtryk hos de adspurgte, kunne der opstilles 2 typologier – køkkenbordslivet og boligblokslivet. De adspurgte viste sig at være mere eller mindre begrænsede i deres livshorisont. Nogle var så begrænsede, til trods for at de havde et arbejde, at deres sociale kontakter afgrænsede sig til den nærmeste familie, og de havde meget få kontakter til samfundet omkring sig, hverken i bred forstand eller i mere snæver lokal forstand, hvor de ikke havde kontakt til naboer, eller andre bekendte. Denne typologi benævnes køkkenbordslivet. Det kendetegnende for boligblokstypologien var, at deres liv ikke udelukkende foregik omkring køkkenbordet, og at de var mere udvidede i deres livshorisont, til trods for at de i modsætning til køkkenbordslivet ikke havde noget arbejde. Der var stadig ikke tale om et engagement i eller en interesse for nationale eller internationale sammenhænge, men til gengæld et socialt netværk i det nærmeste nærmiljø – koncentreret omkring boligblokkene, hvor de boede. Teoretisk kan køkkenbordslivet og boligblokslivet ses som en konsekvens af lav økonomisk, kulturel, og i særdeleshed lav social kapital. Disse ressourcesvage personer er ikke i stand til at indgå i tætte sammenhænge med andre.

Umiddelbart afholder lav kulturel og økonomisk kapital ikke folk fra idræt, men fordi disse smitter af på

⁴ Det skal påpeges at undersøgelsen er baseret på interview af udvalgte ressourcesvage i boligområdet Aalborg Øst og konklusionerne derfor ikke nødvendigvis er repræsentative for idrætspassiv ressourcesvage eller danskere generelt.

⁵ For at forklare det kort kan den økonomiske kapital opfattes som materiel og pengemæssig rigdom, kulturel kapital som værende bl.a. uddannelse, mens den sociale kapital kan opfattes som størrelsen og effektiviteten af en persons netværk og forbindelser. Den symbolske kapital knytter sig til disse tre kapitalformer og kan opfattes som den ”credit”, andre personer tillægger disse kapitaler.

den sociale kapital, fremkommer passiviteten. Den lave sociale kapital hænger således til dels sammen med deres lave kapitalmængde i øvrigt, og fremfor alt sammen med deres manglende evne til at veksle - eller rekonvertere - mellem de forskellige kapitalformer. Den økonomiske kapital - i form af overførsler fra det offentlige - og den kulturelle kapital - i form af gratis (og til dels tvungen) uddannelse - som den danske velfærdsstat som minimum udstyrer befolkningen og således også ressourcervage med, er de, ifølge undersøgelsen, ikke i stand til at rekonvertere til social kapital. De, der lever et boligbloksliv, er dog i stand til at rekonvertere til et vist niveau af social kapital. Fordi de eksempelvis økonomisk har råd til øl, kan de rekonvertere til social kapital ved at mødes "over en kasse bajere". Den ekstra økonomiske kapital, som de, der lever ved køkkenbordet, har i forhold til dem, der lever i boligblokken, - det

vil sige den ekstra indtægt, deres arbejde giver dem, sammenlignet med andres overførselsindkomster - kan man konstatere, at de ikke har været i stand til at rekonvertere til social kapital. Altså er det ikke den økonomiske kapital isoleret set, der er altafgørende for den sociale kapital. Det er evnen til at rekonvertere, der er altafgørende.

Den symbolske kapital, som de ressourcervage besidder, forstærker deres placering væk fra resten af samfundet - ude ved køkkenbordene og ude i boligblokkene - ved at de ressourcervage på grund af deres anderledes objektive livsvilkår tillægger andre materielle ting og en anderledes adfærd symbolsk værdi. Det betyder, at de ressourcervage er i besiddelse af en symbolsk kapital, der kun har værdi internt i miljøet i Aalborg Øst. Det betyder således, at deres symbolske kapital reproducerer sig selv. Den kan ikke rekonverteres til

en symbolsk kapital, der er gyldig i resten af samfundet. Dermed er den symbolske kapital medvirkende til at fastholde de resourcesvage i det miljø, hvor de får udbytte af deres kapital.

Når de resourcesvage således lever et køkkenbordsliv og et boligbloksliv betyder det, at de ikke kommer derud, hvor idrætten foregår. Idrætten foregår i det offentlige rum, hvor specielt de, der lever et køkkenbordsliv, er langt fra at komme ud.

Dette forstærkes af den måde de adspurgte takler deres afmagt på. Denne fremtræder i to forskellige former; enten stiller man sig tilfreds med tilværelsen, fordi man ikke har andre muligheder - man gør en dyd af nødvendigheden - eller man stiller sig opgivende overfor egen livssituation nu og i fremtiden - nødvendigheden fører til, at man resignerer og livet overlades til skæbnen.

En medvirkende faktor er i den forbindelse de resourcesvages kropskultur. Gruppen har gjort en dyd af at leve med alternative værdier i forhold til sundhed, skønhed og forfængelighed. Afmagt burde umiddelbart ikke forhindre de adspurgte i at deltage i individuelle idrætter, men fordi afmagten også medfører en alternativ kropskultur, er de adspurgte ikke interesserede. Idrættens nye former, der i mindre grad kræver social interaktion med andre og derfor mindre social kapital, kunne være potentielle for de resourcesvage, men afmagten har betydet, at den alternative kropskultur er et nødvendigt ”valg”, som gør at disse idrætsformer bliver uinteressante. De individuelle idrætsgrene kan tolkes som dem, der er blevet mere udbredt i kraft af blandt

andet fitnessbølgen. Disse idrætsgrene kræver ikke alle social kapital, men kræver at udøverne går op i sundhed og tillægger sundhed betydning.

De, der har en interesse for idræt, får afløb for deres interesse ved at leve livet gennem andre. Ved nærmest mytologisk at iagttage andres idrætsudøvelse på fodboldstadions, i tv, i avisen og andre steder, bliver sporten det, de kan sætte i stedet. De kan altså gøre en dyd af den nødvendighed, det er ikke at have social kapital nok til at deltage i idrætten, ved at leve deres interesse for idræt ud gennem andres sportsudøvelse.

Post Scriptum: Opråb til evt. resourcesvage kolleger: der spilles basketball i hallen hver mandag kl. 17!!!!

Allan Gade Jacobsen

Brasilien

Nu er efteråret rigtig kommet, og dagene synes kortere og koldere. Når man sidder en regnvejsaften og sukker over bunken af afleveringer og rapporter, der bare bliver større og større, kan det godt være svært at finde motivationen. I sådan en situation er det ikke vanskeligt blot at lade tankerne flyve og længes efter sol, sommer og en mere afslappet livsstil. Og jeg ved godt, hvor mine tanker fører mig hen, nemlig til mit år som udvekslingsstudent i Brasilien.

Efter 9. klasse valgte jeg et efterskoleophold fra, til fordel for et års ophold i Brasilien. På grund af den lange ansøgningsproces hos forskellige udvekslingsorganisationer valgte jeg at begynde på gymnasiet i Ribe. Så da jeg var færdig med 1.g, var alt klappet og klart til, at jeg kunne tage af sted.

Jeg havde ønsket at blive sendt til et engelsktalende land, fordi jeg der kunne finde tryghed i sproget. Så da jeg fik besked om, at jeg skulle til Brasilien, blev jeg noget overrasket og ikke mindst en smule angst. Foruden samba, karneval og fodbold vidste jeg ikke ret meget om det land, hvor jeg skulle bo det følgende år. Derfor var det med sommerfugle i maven, jeg i august sidste år satte mig i flyveren med kurs mod Brasilien.

Min første familie var meget streng. Det eneste jeg foretog mig var at gå i skole om formiddagen, og ellers var jeg overladt til portugisisk tv resten af dagen. Derfor var begyndelsen meget svær. Da jeg så heller ikke forstod et ord portugisisk, følte jeg mig ikke mindre alene. I skolen foregik kommunikationen på engelsk, men udbyttet var dog ret begrænset, da kun 3 ud af 20 elever talte engelsk og dét på et meget lavt niveau. Heldigvis er brasilianerne meget åbne og imødekommande, så til trods for kommunikationsvanskelighederne var det ikke svært at falde til i skolen. Skolen, jeg gik

Min klasse.

på, var ikke en særlig dyr privatskole, og derfor var niveauet ikke særlig højt. Det betød, at de fleste elever blev nødt til at fortsætte deres videregående uddannelse på en anden skole, hvor de skulle betale for at blive undervist. Men niveauet på disse skoler har også tendens til at blive lavt, da unge med dårlige karakterer let kan komme ind, hvis bare de betaler for det. På den måde kan man købe sig en uddannelse. Har du penge, så kan du få, men har du ingen, så må du gå.

Brasilien er et land med så store klasseforskelle, at vi som danskere knapt kan forstå det. De rige folk har stuepiger, og nogle af disse stuepiger har selv en stuepige i deres eget hjem, da de jo ikke på grund af de nærmest umenneskelige arbejdstider har tid til selv at passe det. De tre familier, som jeg på skift boede hos, var også mere eller mindre velhavende. Heldigvis var jeg i den situation, at mine venners sociale status spændte bredt. På den måde fik jeg mulighed for at få indblik i

de livskvaliteter, som vægtedes højest i de forskellige samfundslag.

I løbet af året brugte jeg omkring to til tre måneder på at rejse rundt i Brasilien. Nogle af rejserne, som jeg var på, var specielt arrangeret for udvekslingsstudenter, mens andre var rejser, som jeg blev inviteret på af mine venner. Jeg havde især en rigtig god veninde ved navn Petála, som jeg havde lært at kende gennem skolen. Hun inviterede mig på min første tur. Jeg skulle med hende til en lille by kaldet Anapolis, hvor vi skulle besøge hendes mor. Det var første gang klasseforskellene rigtigt gik op for mig.

(Uddrag fra det første brev, sendt til mine forældre)

"Vi blev hentet ved Petálas hus, og så gik turen ellers til Anapolis, 7 mand i én lille bil. Vi holdt en pause midtvejs, og 4 tequilaer senere var moderens kæreste klar til at køre videre. Kvarteret, hvor Petálas mor boede, var meget fattigt, og huset bestod kun af et køkken, et badeværelse, to værelser og en stue, alt i miniformat. I køkkenet var der to skabe, en vask, et køleskab, et meget gammelt gaskomfur, et lille plastikbord med to plastikstole og så en reol lavet af bambus. Den eneste forskel på stuen og de to værelser var, at der foruden en madras på gulvet også var et fjernsyn. Der var ikke noget vand i huset på daværende tidspunkt, så vi måtte gå over til naboen for at tage bad. Til trods for husets ikke eksisterende vandforsyning, led moderens kæreste nu ikke af væskemangel. Han holdt sig kørende på billig sprut, hvilket var alarmerende, da han var den eneste, som måtte køre bilen."

I dette uddrag er det meget tydeligt, hvor få midler denne familie havde at gøre godt med. Derfor vil jeg også gerne give en beskrivelse af hvor mange goder, de rige mennesker har.

(De kommende uddrag er fra breve, som er sendt i løbet af mine sidste 3 måneder i Brasilien)

"Så er jeg ankommet til min sidste familie. Huset, som jeg bor i, ligger i den del af byen, hvor kun de vel-

havende har råd til at bo. Og dét må man også nok sige, at min nye værtsmor er. Inden jeg kom, havde hun fået moderniseret den bagerste del af huset, så der stod et nyt værelse med eget badeværelse klart til mig. Fra mit vindue kan jeg nyde udsigten over poolen, volleyballbanen og den arkitekttegnede have, der både har en lille sø, spotlight og et udendørs køkken/grillsted. Alt dette holdes ved lige af den ene af hendes 2 arbejdere. Men hendes velstand har også sin pris; efter to uger ser jeg hende stadigvæk kun, når jeg om morgenen bliver kørt i skole, og når hun sent om aftenen kommer hjem fra arbejde."

"... I forgårs var jeg med min "kusine" på besøg hos en af hendes venner, han er kendt som den bedst betalte plastikkirurg i Brasilien. Foruden et rigtig flot hus, har han også en stor have, og fremvisningen af den foregik på cykel, da der var god afstand mellem poolen, volleyballbanen, foldboldbanen, gæstehuset og så badebroen, hvor hans egen båd lå til."

".. Nu er der ikke længe til, at jeg kommer hjem, så jeg er ved at få styr på besøg hos diverse venner og familier, afskedsfester, kuffertpakning osv. Har dog lige

Rio De Janeiro.

Jesus monumentet.

fundet ud af, at min ”mor” ikke kan køre mig til lufthavnen, da hun har taget en måneds ferie, fordi hun skal have foretaget sin anden plastikoperation. Denne gang håber hun, at en ansigtsløftning og en fedtsugning vil gøre hende lykkelig.”

En anden rejse, jeg deltog i, var en rundrejse med andre udvekslingsstudenter. På den rejse var vi 80 udvekslingsstudenter fra forskellige dele af verden, som i to busser tilbagelagde 5000 km fordelt over 30 dage. Det var en kæmpeoplevelse både at opleve så meget af Brasilien, og selvfølgelig også alle de venskaber man får på sådan en tur.

Vi nød nogle af de smukkeste strande, prøvede buggy rides og skibunda, som egentlig mest af alt minder om at kælke, dog under lidt andre omstændigheder, da det foregår på sandbakker, og så udføres det i badetøj, da ”gevinsten” for at holde balancen ned af hele bakken er at køre ud over et lille hop, hvorefter man lander i en sø.

Turen sluttede i Rio De Janeiro, en by så fantastisk, at den næsten ikke kan beskrives. Husene er bygget side om side. Og alligevel er der stadigvæk talrige na-

turområder. De mange strande er, som man er blevet fortalt det, fyldt med strandløver og piger i små bikini-er, der vimser rundt blandt de mange fattige sælgere, der nærmest tigger dig om at købe et par kopisolbriller, et tyndt håndklæde med Brasiliensprint eller en kokosnød fyldt med forfriskende kokosvand. Alle de fantastiske monumenter, f.eks. den 32 meter høje Jesus-statue, der står rejst på et højt bjerg, og som efter sigende skulle kunne ses, hvor end man befinder sig i Rio De Janeiro. Sukkerbrødsbjergene, hvor man kan nyde udsigten over landskabet, der skifter mellem bebyggelse, strand og grønne områder, og verdens største stadion hvor nogle af tidens mest kendte foldboldspillere har sat deres spor. Karnevalsgaden, som i en bestemt uge i februar er fyldt med bramfrie piger, som uden bekymringer danser rundt i deres små glimtende pailletkostumer. Alt sammen var det pragtfulde steder, som jeg fik mulighed for at besøge.

Alle de rejser, jeg var på, var hver især fantastiske. Der var dog en, som havde et lidt andet formål end de andre. Det var selvfølgelig min rejse hjem. Ikke nok med, at det var utrolig svært at sige farvel, efter jeg i et helt år havde delt sorger og glæder med familier og venner i Brasilien. Ikke kun oplevet kulturen på nært hold, men også fået lov til at være en del af den, ja, så fik jeg skam også min sag for i lufthavnen, da de påstod, at min billet var ugyldig.

Den første del af rejsen hjem klarede jeg selv, men i Sao Paulo mødtes jeg med andre danske udvekslingsstudenter, der havde boet andre steder i Brasilien. Næsten alle havde vi den samme mening - Jo tættere vi kom på Danmark, jo længere væk ville vi ønske, at vi var.

For i det sekund vi ville få vores familie at se, ville det for alvor være slut. Og Brasilien ville ikke længere være vores hjem, men lige pludselig noget, der var engang.

Men det var nu alligevel rart at se min familie igen.

Nu hvor jeg har været hjemme i nogle måneder, er minderne om Brasilien stadig helt friske. Til trods for at det, når alt kommer til alt, var fantastisk dejligt at komme hjem og gense familie og venner, er det med et smil på læben og stor længsel, jeg tænker tilbage på mit år som udvekslingsstudent. Det var et år, hvor jeg lærte utrolig meget om mig selv, men også om hvordan ver-

den ser anderledes ud fra flere forskellige synsvinkler.

Der var gode oplevelser, der var mindre gode oplevelser, men set som en helhed har det været en helt fantastisk oplevelse.

VIVA BRASIL

Marie Amstrup Jensen

Ophold i Danmark

I de sidste ti måneder har jeg haft æren af at gå på Ribe Katedralskole og studere den danske kultur. Det har været et eventyr på så mange måder, og jeg er helt sikker på, at jeg aldrig vil glemme mine oplevelser og de venner, jeg har fået her.

Måske er det mest interessante og sandsynligvis det mest oplagte at fortælle om mine forsøg på at lære det danske sprog. Da jeg ankom til Danmark, havde jeg kun tilegnet mig nogle få danske ord: ”hyggeligt”, ”hej” og ”tak”! Måske var det ikke så intelligent en måde at komme til et nyt land på. Egentlig havde jeg slet intet kendskab til, hvordan det ville være at bo et sted, hvor folk taler et andet sprog. Mit eget land er så meget anderledes; mange mennesker har simpelthen ikke en chance for at lære en anden kultur eller et andet sprog at kende. Kort tid efter min ankomst indså jeg mine fejl, og jeg begyndte det kæmpestore og skræmmende arbejde med at lære et nyt sprog helt fra begyndelsen. Det gik meget langsomt i den første lange tid og gør det stadig sommetider. Jeg ønskede snart, at jeg havde lært mere dansk hjemmefra, eller at jeg havde lært sproget helt fra barn, ligesom mine danske venner har gjort det med engelsk.

Danskerne var allerede ved første indtryk – og er stadigvæk – det mest søde og venlige folk, jeg har mødt. Jeg siger det ikke, fordi jeg skriver til et dansk blad, men fordi jeg gang på gang har set de danske værdier; inde på skolen, i Ribe og i Hviding hos min værtsfamilie. Værdierne består i bund og grund i, at man forsøger at hjælpe alle mennesker omkring sig. Mine venners og min værtsfamilies tålmodighed med at oversætte og polere deres eget engelsk til en høj glans – jeg har ikke glemt, hvor meget de alle sammen har hjulpet mig i år.

Senere i mit udvekslingsophold var jeg så heldig at opleve at forelske mig i det meste danske mad (guf på is = genialt), inklusiv frikadeller, pålægschokolade, lagkage, kagemand, småkager, kage... Mmm... Kage! Jeg tror, min kærlighed til maden senere kom til at bidrage til min beslutning om at blive medlem af Ribe

Klatreklub og til at få et svømmekort! Begge dele er så sjove. Især klatring, hvilket jeg ikke før har gjort meget derhjemme, men som jeg håber på at fortsætte med nu.

Sproget var en stor ting i år, men det var skolen også; året har givet mig en stor indsigt i den danske kultur og det danske undervisningssystem. Klasserne er bygget op på samme måde som derhjemme, men muligheden for at følge mange fag på én gang er så godt! Det offentlige skolesystem i Australien (som min gamle sko-

le) har kun ét obligatorisk fag, engelsk. Det betyder, at når elever er færdige med skolen, har de ikke haft så mange forskellige fag. Et eksempel: I min skole har de fleste elever læst fem emner, inklusiv engelsk, i løbet af deres to sidste år. Det lyder måske dejligt at vælge næsten alle fag selv, men universiteterne har ”forberedelsesemner”, som de gerne vil have, at man læser for at komme ind på forskellige kurser på universitetet. Mit valg af uddannelse kræver matematik, engelsk, og to af

fagene biologi, kemi og fysik. Bagefter kan jeg så vælge ét emne af ren interesse! Det er derfor, at nogle elever simpelthen ikke kan læse alle de emner, de gerne vil og har brug for i forbindelse med deres videre uddannelse. I Danmark synes jeg f.eks., at danskundervisningen er mere fokuseret på at lære nogle vigtige ting, som ikke nødvendigvis er til senere brug i forbindelse med et arbejde, men alene til almen viden om forskellige områder: historie, sprog, kunst, politik, matematik og videnskaberne. Alle disse emner er en del af danskundervisningen. Danske elever lærer for at lære, ikke for at få et eksamenspapir, ligesom jeg sommetider har gjort derhjemme.

Atmosfæren i skolen er også helt anderledes. Her i Danmark er eleverne meget ældre, og aldersforskellen eleverne indbyrdes meget mindre. Uddannelse i min hjemstat – og jeg henviser igen til det offentlige skolesystem – er opdelt i tre dele: Primary education, som er ét forberedende år, prep (preparatory year), og 1.-6. klassetrin; secondary education, som er 7.-12. klassetrin, og herefter universitetet eller anden videregående uddannelse som den tredje del af uddannelsen. Dette betyder, at min skole – i modsætning til gymnasiet her i Ribe, som har tre årgange – har seks årgange med omtrent det samme antal elever på hele skolen. De ældste elever er oftest atten år, når de er færdige med skolen, og de yngste elever er omkring tolv år, når de begynder. Denne store aldersforskel er til gavn for de yngre elever, hvad angår rollemodeller, men jeg tror, at det er mere problematisk for de ældre elever, som er i gang med de tre sidste, ikke-obligatoriske skoleår. At gå på

en skole, hvor et stort antal mennesker hellere vil lave alle mulige andre ting, gør det sommetider ret svært at finde akademisk udfordring og konkurrence. Nogle skoler, som har nok elever, er delt op i to campus-områder. Dette er blevet mere almindeligt i de senere år, selv om det stadig er de færreste skoler, der har nok elever til det.

Som nævnt tidligere bliver klasserne i Australien styret på omtrent den samme måde som i Danmark, men der er dog nogle betydelige forskelle. I Australien må eleverne ikke gå ud og ind af klasseværelset uden en lærers tilladelse. Dette inkluderer også toiletbesøg! Desuden er antallet af elever i en klasse markant højere her i Danmark. Den største klasse, jeg gik i sidste år i Australien, bestod af seksten elever. I den mindste var vi seks. Tallet er dog for det meste højere i de lavere årgange, oftest mellem 18 og 24 elever. Disse lavere tal i Australien afspejler i høj grad det lille befolkningstal, ringe muligheder for offentlig transport og ikke mindst den store afstand til skolen.

Nu er min tid i Danmark så næsten slut. Jeg vil blive ked af at tage herfra. Jeg har lært så meget her – om Danmark, sproget og mig selv; jeg har venner her, som jeg ikke så gerne vil sige farvel til, og jeg føler mig som en dansker nu. Men jeg ved, at jeg kommer tilbage igen en dag og besøger jer alle sammen igen! Og jeg vil sige til Ribe Katedralskole, og især min klasse, 3z: Tak for alt I har givet mig, og alle de oplevelser jeg har haft på grund af jer. Også tak, fordi I har været så søde, og jeg håber, at I en dag kan besøge mit land. Farvel!!

Katherine Adams

Program for turen til Skt. Petersburg

fra 8. til 12. november 2006

Onsdag:

Ankomst til Skt. Petersburg

Vi afhentes i lufthavnen og tager på en guided byrundtur inden ankomsten til hotellet

Torsdag:

Besøg på det Det Danske Kulturinstitut – introduktion til det russiske samfund og en orientering om det russiske skolesystem.

Besøg på Skt. Petersburg Universitetets Skandinaviske Afdeling.

Nogle i Mariinskij Teatret og høre Madame Butterfly

Fredag:

Skolebesøg i 4 grupper: 2 sproglige og 2 naturvidenskabelige.

Nogle skal i Mariinskij Teatret og se Sylfiden

Lørdag:

Guided tur på Eremitage Museet

Nogle skal i Mariinskij Teatret og høre Figaros Bryllup

Søndag:

Hjemrejse med ankomst på Odins plads i Ribe

Foredrag på Kulturinstitutet.

Besøg på skandinavisk afdeling.

Der lyttes intenst og samtales på dansk med de studerende.

Matematik- og fysiklærere, samt Bent Mortensen som tolk, på institutbesøg.

Vinterpaladset i novembersol.

Visioner og værdier

– eller hvad vil Ribe Katedralskole?

Gymnasiet undergår store forandringer i disse år. Pr. 1. august 2005 trådte en gennemgribende reform af gymnasiet i kraft. Den ændrede gymnasiet fra at være et valgfagsgymnasium, hvor elevernes frie valg af fag var et afgørende træk, til at blive et studieretningsgymnasium. Her vælger eleverne en studieretning, der er en pakke af fag, der arbejder sammen. Pr. 1. januar 2007 blev gymnasiet en statsligt selvejende institution. Skolens bestyrelse overtog ansvaret for driften. Staten fastsætter regler for undervisning og giver bevilling til skolen ud fra antallet af elever. Det er store ændringer at gennemføre samtidigt. Det har sat en proces i gang med undervisning efter ændrede læreplaner i de enkelte fag, med samspil mellem fagene og med oprettelse af team for hver klasse med et særligt ansvar for klassens samlede undervisning og kompetenceudvikling. Selvejet har krævet nye økonomiske redskaber og indgåelse af en række kontrakter med virksomheder, der leverer de ydelser, som skolen før modtog fra amtet.

I den proces har bestyrelse og skole lagt vægt på, at vi fik diskuteret visioner og værdier. Hvad vil skolen på langt sigt? Hvad skal vi lægge vægt på i de næste år? Hvad vil vi gerne være kendt for? Hvilke værdier skal præge undervisningen og forholdet mellem elever og skole? Hvilket værdigrundlag skal både ledelse, lærere og elever respektere?

Disse spørgsmål har lærerne drøftet og formuleret oplæg til i grupper. De er diskuteret i skolens samarbejdsudvalg og i bestyrelsen. Og resultatet er flg. vision for de næste år:

Vision:

Ribe Katedralskole ser det som sin hovedopgave at give eleverne de bedste faglige og menneskelige forudsætninger for at vælge og gennemføre videregående uddannelser. Skolen skal samtidig med iværksættelse af gymnasireform og selveje skabe sig et tilstrækkeligt elevgrundlag og det nødvendige økonomiske fundament hertil.

Skolen skal kvalificere til videregående uddannelser – både lange og mellemlange videregående uddannelser. Den skal i sin undervisning lægge et højt fagligt niveau, så eleverne både kan opfylde de formelle krav til optagelse ved alle videregående uddannelser og de faktiske krav, de møder i studiet. Skolen vil lægge vægt på elevernes personlige og sociale kompetencer og præcisere dem i en kompetenceplan. Endelig ser skolen de værdier, som fællesskabet på skolen giver, som væsentlige for elevernes medmenneskelige udvikling.

Skolen vil lægge vægt på at udbyde og oprette så mange og så forskelligartede studieretninger, at det giver eleverne grundlag for senere at vælge videregående uddannelse og samtidig opnå de niveauer, der kræves ved optagelse. Og skolen vil arbejde for at fastholde det elevoptag, der er nødvendigt for netop at kunne oprette de fag og niveauer, som videregående uddannelser efterspørger.

Værdier eller værdigrundlag udgør en slags rettesnor for den enkeltes handlinger og angiver de hensyn, der skal tages, når skolen lægger kurs eller træffer beslutning i enkeltsager. Vi har formuleret skolens værdigrundlag således:

Værdigrundlag:

Vi vil lægge vægt på udvikling - den enkeltes og skolens - med respekt for skolens tradition.

Vi vil prioritere faglighed og samtidig lægge vægt på, at eleverne oplever skolens undervisningstilbud og uddannelse som sammenhængende.

Vi vil udvise åbenhed og tillid til den enkelte.

Skolen tager hånd om den enkelte elevs faglige og sociale udvikling. Lærerteam i hver klasse samarbejder om udvikling af elevernes faglige og sociale kompetencer. Skolen lægger vægt på lærernes efteruddannelse, så vi bliver i stand til at løse de opgaver, der følger af reformerne i uddannelsen som for eksempel fagenes samspil. Skolen skal være parat til at ændre fagudbud, undervisningsformer m.v. i overensstemmelse med de

krav til fornyelse, som studieretningsgymnasiet indebærer. Skolen vil lægge vægt på nye samarbejder f.eks. i naturvidenskab med videregående uddannelsesinstitutioner. Skolen vil samtidig gerne fastholde sin tradition – både de begivenheder i skoleåret, der giver fællesskab, og de fag som f.eks. de klassiske, som skolen har haft gennem flere hundrede år.

Bygningsmæssigt skal skolen leve op til de krav, som nye undervisningsformer og IT stiller. Samtidig skal ændringer ske, så de føjes harmonisk ind i den helhed, der strækker sig fra opførelsen af Puggård fra ca. 1490 til til nybyggeriet i Gravsgade fra 2003.

Gymnasiets særkende er faglighed. Lærerne er universitetsuddannede, og videnskabsfagene spiller en stor rolle for metoder og stofområder i undervisningen. Denne tradition skal kombineres med sammenhæng, så eleverne oplever, at fagene ikke er isolerede, men hænger sammen, og viden og kompetencer fra et fag kan anvendes i andre fag. Fagenes samspil i almen studieforberedelse er et vigtigt indsatsområde i de kommende år. Fagene eksisterer ikke bare for sig selv, men i deres berettigelse indgår også, hvad de kan bidrage med, så de samlede mål for gymnasieuddannelsen nås.

Forholdet mellem elev og lærer, elev og skole, ansat og ledelse skal præges af åbenhed og tillid. Undervisningsbeskrivelser, planer, og evalueringer ligger på skolens hjemmeside. Skolen ser meget lidt behov for kontrol, men har tillid til, at den enkelte løser de opgaver, der følger af rollen som elev, lærer eller leder, professionelt og i tillid til hinanden, så skolen når de mål, den sætter sig.

I diskussionen på skolen om vision og værdigrundlag har vi prøvet at formulere, hvad vi gerne vil være kendt for. Vi vil gerne kunne leve op til følgende:

Kendetegn:

Ribe Katedralskole er byens og områdets gymnasium. Skolen udbyder en lang række af fag og tilgodeser mange forskellige elevers baggrund og fremtidige uddannelser.

Skolens elever kommer fra folkeskolerne i Ribe, Bramming, Rødding, Gram, Toftlund, Skærbæk, Holsted og Brørup samt efterskolerne i de nævnte områder.

Vi giver eleverne en bred vifte af kompetencer og lægger vægt på demokratiske, kulturelle og medmenneskelige værdier.

Skolen tilbyder en uddannelse og en tilrettelæggelse af undervisningen, der tiltrækker både drenge og piger.

Skolen har atmosfære og traditioner og rummer en blanding af det moderne og traditionen.

Vi har et højt fagligt niveau og opretter mange fag på A-niveau.

Uddannelsens grundforløb tilrettelægges, så det giver grundlag for et velovervejet og kvalificeret valg af studieretning efter det første halve år, og der tilbydes et bredt udbud af studieretninger med det formål, at oprettelse af studieretninger kan afspejle elevønsker.

Vi tilbyder en bred vifte af moderne fremmedsprog, som vælges ved siden af studieretningerne, men som foruden græsk og latin, musik, samfundsfag og en række naturvidenskabelige fag også indgår i skolens studieretninger.

Skolen samarbejder med områdets virksomheder og uddannelsesinstitutioner, blandt andet Aalborg Universitet Esbjerg og Syddansk Universitet.

Bent Karsdal

STUDIERETNINGER OG FAG PÅ RIBE KATEDRALSKOLE

Gældende for elever, der er startet august 2005

	naturvidenskabelige				samfundsvidenskabelige		kunstneriske		sproglige			
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Studieretninger	matematik A fysik A kemi B	matematik A kemi A fysik B	biologi A kemi B matematik B	biologi A idræt B matematik B	samfundsfag A biologi B matematik B	samfundsfag A matematik B psykologi C	musik A matematik B fysik B	musik A engelsk A billedkunst C	tysk fortsættersprog A engelsk A samfundsfag B	fransk begynderprog A engelsk A	spansk A engelsk A	latin A græsk A
Fælles fag	A niveau: historie, dansk B niveau: engelsk A eller B niveau: et 2. fremmedsprog (begynderprog på A niveau: russisk, italiensk, spansk, fransk eller tysk; fortsættersprog på B niveau: tysk eller fransk) C niveau: matematik, fysik, biologi, kemi (studieretning 1-6) eller naturgeografi (studieretning 7-12), samfundsfag, oldtidskundskab, religion, idræt, musik eller billedkunst eller drama Naturvidenskabeligt grundforløb, almen sprogforståelse, almen studieforberedelse I 3.g udarbejder alle elever et studieretningsprojekt											
Valgfag	A niveau: matematik, engelsk, fortsættersprog (tysk eller fransk) B niveau: matematik, fysik, naturgeografi, biologi, kemi, samfundsfag, musik, billedkunst, idræt C niveau: filosofi, psykologi, erhvervsøkonomi, datalogi, naturgeografi, kemi											

Det første halve år - grundforløbet - er på Ribe Katedralskole fælles for alle nye elever uanset hvilken studieretning, den enkelte regner med at vælge.

Man skal dog, før man starter på Ribe Katedralskole, vælge 1) et fremmedsprog - foruden engelsk B, som alle skal have - og 2) et af de kunstneriske fag: billedkunst, musik eller drama.

I grundforløbet vil man som ny elev møde alle de fag, der er relevante, for at man på det bedst mulige grundlag kan vælge en studieretning.

Skolen tilbyder 12 studieretninger, og efter det første halve år vælger man en af disse samt et eller flere valgfag.

De fælles fag er fordelt over alle tre år, således at nogle er treårige, mens andre er et- eller toårige. En del af de fælles fag møder man allerede i grundforløbet og andre optræder først i 2. eller 3.g

Anne Storgaard, 3z.

STUDIERETNINGER OG FAG PÅ RIBE KATEDRALSKOLE

Gældende for elever, der starter fra august 2006

	naturvidenskabelige		samfundsfaglige	kunstneriske		sprogliche studieretninger			
	1/2	3/4	5/6	7	8	9	10	11	12
Studieretninger	matematik fysik kemi	biologi matematik muligt 3. studieretningsfag: kemi, idræt	samfundsfag matematik muligt 3. studieretningsfag: psykologi, biologi naturgeografi	musik matematik muligt 3. studieretningsfag: fysik	musik engelsk muligt 3. studieretningsfag: billedkunst	tysk fortsættersprog engelsk muligt 3. studieretningsfag: samfundsfag	fransk begyndersprog engelsk	spansk engelsk	latin græsk
Fælles fag	A niveau: historie, dansk B niveau: engelsk A eller B niveau: et 2. fremmedsprog (begyndersprog på A niveau: russisk, italiensk, spansk, fransk eller tysk; fortsættersprog på B niveau: tysk eller fransk) C niveau: matematik, fysik, biologi, kemi (studieretning 1-6) eller naturgeografi (studieretning 7-12), samfundsfag, oldtidskundskab, religion, idræt, musik eller billedkunst eller drama Naturvidenskabeligt grundforløb, almen sprogforståelse, almen studieforberedelse I 3.g udarbejder alle elever et studieretningsprojekt								
Valgfag	A niveau: matematik, engelsk, fortsættersprog (tysk eller fransk) B niveau: matematik, fysik, naturgeografi, biologi, kemi, samfundsfag, musik, billedkunst, idræt C niveau: filosofi, psykologi, erhvervsøkonomi, datalogi, naturgeografi, kemi								

Det første halve år - grundforløbet - er på Ribe Katedralskole fælles for alle nye elever uanset hvilken studieretning, den enkelte regner med at vælge.

Man skal dog, før man starter på Ribe Katedralskole, vælge et af de kunstneriske fag: billedkunst, musik eller drama, og man skal angive, hvilken studieretning og hvilket 2. fremmedsprog, man regner med at vælge.

I grundforløbet vil man som ny elev møde mange af de fag, der er relevante, for at man på det bedst mulige grundlag kan vælge en studieretning. Desuden vil skolen ved forskellige arrangementer grundigt orientere om valg af studieretning og 2. fremmedsprog.

Valget af studieretning og valget af 2. fremmedsprog skal sammentænkes og vælges derfor samtidig på Ribe Katedralskole.

Nogle kombinationer af studieretninger og sprog giver plads til valgfag i 3.g. Andre kombinationer og sprog betyder, at man allerede har opfyldt kravene om antal fag i en studentereksamen.

Det endelige valg af studieretning foretages den 1. december, og undervisningen i studieretningerne og 2. fremmedsprog begynder midt i januar.

De fælles fag er fordelt over alle tre år, således at nogle er treårige, mens andre er et- eller toårige. En del af de fælles fag møder man allerede i grundforløbet og andre optræder først i 2. eller 3.g

Marie Lene Aalund Olsen, 3z.

STUDIERETNINGER OG FAG PÅ RIBE KATEDRALSKOLE

Gældende for elever, der starter august 2007

	naturvidenskabelige		samfundsvidenskabelige		kunstneriske		sprogliche				
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Studieretninger	matematik fysik kemi	Biologi matematik muligt 3. fag: idræt / kemi	samfunds- fag matematik muligt 3. fag: biologi / naturgeografi / psykologi	samfunds- fag engelsk matematik	musik matematik muligt 3. fag: fysik	musik engelsk muligt 3. fag: billedkunst	tysk fortsættersprog engelsk muligt 3. fag: filosofi / psykologi	fransk begyndersprog engelsk	italiensk begyndersprog engelsk	spansk begyndersprog A engelsk	latin A græsk A
Fælles fag	Ved siden af alle studieretningerne skal man vælge <i>ét andet fremmedsprog end engelsk</i> (dette gælder dog ikke studieretning nr. 7). Man kan vælge: Et begyndersprog på A-niveau: russisk, italiensk, spansk, fransk, tysk, <i>eller</i> et fortsættersprog på B-niveau: tysk, fransk. Undervisningen i dette andet fremmedsprog begynder samtidig med studieretningerne. <i>Øvrige fælles fag:</i> naturvidenskabeligt grundforløb, almen sprogforståelse, almen studieforberedelse historie A, dansk A, engelsk B matematik C, fysik C, biologi C, kemi C (studieretning 1-4), <i>eller</i> naturgeografi C (studieretning 5-11), samfunds- fag C, oldtidskundskab C, religion C, musik C <i>eller</i> billedkunst C <i>eller</i> dramatik C, idræt C										
Valgfag	<i>Valgfagene ligger i 3.g og er følgende:</i> C-niveau: filosofi, psykologi, erhvervsøkonomi, datalogi, naturgeografi, kemi B-niveau: matematik, fysik, naturgeografi, biologi, kemi, samfunds- fag, musik, billedkunst, idræt A-niveau: matematik, kemi, engelsk, fortsættersprog (tysk, fransk)										

Det første halve år - grundforløbet - er på Ribe Katedralskole fælles for alle nye elever uanset hvilken studieretning, den enkelte regner med at vælge.

Man skal dog, før man starter på Ribe Katedralskole, vælge et af de kunstneriske fag: billedkunst, musik eller drama, og man skal angive, hvilken studieretning og hvilket 2. fremmedsprog, man regner med at vælge.

I grundforløbet vil man som ny elev møde mange af de fag, der er relevante, for at man på det bedst mulige grundlag kan vælge en studieretning. Desuden vil skolen ved forskellige arrangementer grundigt orientere om valg af studieretning og 2. fremmedsprog.

Valget af studieretning og valget af 2. fremmedsprog skal sammentænkes og vælges derfor samtidig på Ribe Katedralskole.

Nogle kombinationer af studieretninger og sprog giver plads til valgfag i 3.g. Andre kombinationer og sprog betyder, at man allerede har opfyldt kravene om antal fag i en studentereksamen.

Det endelige valg af studieretning foretages den 1. december, og undervisningen i studieretningerne og 2. fremmedsprog begynder midt i januar.

De fælles fag er fordelt over alle tre år, således at nogle er treårige, mens andre er et- eller toårige. En del af de fælles fag møder man allerede i grundforløbet og andre optræder først i 2. eller 3.g

Sanne Lisby Eriksen, 3z.

Studievalg

Elsebeth Nebeling er ansat ved Studievalg Sydjylland, og er Ribe Katedralskoles vejleder om videregående uddannelser og om jobudsigter efter uddannelse.

Elsebeth holder oplæg om uddannelse for skolens elever. Hun har træffetid for individuel vejledning i Villaen en til to gange om måneden.

www.studievalg.dk/sydjylland

Med jævne mellemrum står der pludselig et to meter højt Studievalg-banner i Rundgangen. Det betyder, at det er 'studievalgdag' i dag! Banneret dukker op et sted mellem en til to gange om måneden, og det er mig, Elsebeth, der er Ribe Katedralskoles vejleder fra Studievalg, som står og bakser med det.

Studievalg er nedsat af Undervisningsministeriet til at vejlede om valg af uddannelse efter studentereksamen. Det betyder, at Studievalg har til opgave at vejlede alle elever på ungdomsuddannelserne rundt om i landet. Studievalg er på landsplan organiseret i syv regionale centre. I Ribe hedder vi Studievalg Sydjylland. Vi dækker området fra den danske grænse og op til en linje fra Nymindegab over Billund og op over Horsens.

At træffe valget, om hvad man skal læse efter studentereksamen, kan være meget svært. Spørgsmålene kan være mange, og ofte kan det synes som en uoverstigelig udfordring at bestemme sig for, hvilken uddannelse der er bedst for den enkelte.

Når en elev kommer til mig i træffetiden i Villaen, kan det være med ting som:

- Skal jeg have matematik A for at blive dyrlæge?
- Hvis jeg vælger denne her studieretning, kan jeg så blive journalist?
- Jeg vil gerne være underviser, hvordan kan jeg blive det?
- Jeg har hørt om noget, der hedder negot., hvad er det?
- Jeg aner simpelthen ikke, hvad jeg skal!!!

Fem gange i tiden fra 1.g til 3.g mødes eleverne og jeg til et oplæg i Rundgangen. Her står uddannelsesvalget

på dagsordenen. Hver gang har jeg et nyt tema med. Det kan fx være fokus på valgprocessen, viden om uddannelsessystemets opbygning, arbejdsløshedstal eller livsløn. Det er også Studievalgs opgave at informere om, hvordan man skriver ansøgningen om optagelse på en videregående uddannelse.

På oplæggene fortæller jeg også om, hvor vigtigt det er, at man selv går ind og tjekker sine uddannelsesdrømme på www.UddannelsesGuiden.dk – i daglig tale ug.dk. Her kan du finde information om alle uddannelser i Danmark, og du kan læse om forskellige jobtyper.

Studievalg har også andre arrangementer. Hvert år holder vi i Ribe en uddannelsesmesse, som vi kalder 'Karrierevalg'. Her deltager alle 3.g'ere. Ideen med Karrierevalg er at bringe uddannelserne hen til eleverne. Til Karrierevalg inviterer vi repræsentanter fra en bred vifte af videregående uddannelser. Det er alt fra skibsofficerer og ingeniører over lærere og fysioterapeuter til arkitekter, jurister og markedsføringsøkonomer.

På Karrierevalg kan eleverne først shoppe rundt blandt uddannelserne. Her kan de tale med studerende og vejledere fra de forskellige uddannelsessteder. Derefter er der to runder med oplæg, hvor man kan høre om forskellige uddannelser, fx under temaet "Vil du arbejde med mennesker" eller "Samfundsvidenskabelige universitetsuddannelser".

I Studievalg møder vi en del elever, som gerne vil ud at rejse, inden de går i gang med deres uddannelse. Derfor laver vi en aften i Esbjerg hvert år i januar om ophold i udlandet. Sidste gang kom der mange elever fra Ribe, som hørte om mulighederne for at studere i Australien, arbejde på high school i Kina eller være frivillig et sted i Europa.

Studievalgs opgave slutter ikke, når man bliver færdig på Katedralskolen. Vi vejleder alle tidligere elever, som fx har været ude at rejse en tid eller har taget et arbejdsår på kagefabrikken eller ved kassen i supermar-

kedet. Studievalg har også en vejledningsbutik i Kolding, hvor man hver dag kan komme ind fra gaden og få en vejledningssnak.

Elsbeth Nebeling

En dag i Bruxelles – næsten

Der udbrød vild jubel på en kedelig mandag eftermiddag i foråret 2006. 3.g SA2 havde deltaget i en konkurrence vedrørende EU's forfatningstraktat. Den gik ud på at samle et såkaldt "Ungdomsparlament" med det formål at skabe en debat om EU blandt unge studerende.

Vi havde tidligere på året, enkeltvis eller i små grupper, udarbejdet en idé til et nyt lovforslag til EU. Naturligvis havde vi som 3.g-klasse en begrænset viden om EU's indre struktur og økonomi, men vi var opsatte på at komme med nye ideer, som der kunne arbejdes videre med. Det rent finansielle var for os mindre relevant, indtil et konkret forslag var udformet. Alle forslag blev sendt til Folketingets EU-oplysning, der havde udskrevet konkurrencen, selvom vi kun regnede med, at et par stykker af dem blev "godkendt" til selve ungdomsparlamentet. Overraskende nok blev alle vores forslag godkendt på nær ét. Det var blevet afvist, fordi det ikke kunne passe ind under de 7 emner, som var blevet opstillet, efter vi havde sendt vores forslag til København. Blandt de 7 emner var miljø, sundhed og information om EU.

Vi var via denne konkurrence så heldige at få muligheden for at komme til København og i Folketinget, som for en enkelt dag ville være lavet om til et EU-ungdomsparlament. Konkurrencen var blevet udskrevet som et led i regeringens bestræbelser på at skabe en større folkelig debat vedrørende EU. Der er i øjeblikket en tænkepause i EU, hvor man prøver at komme videre efter nedstemningen af den nye forfatningstraktat i Frankrig og Holland. De danske politikere benytter tænkepausen til at opsnappe stemningen i befolkningen. Man vil overveje, hvad der kan gøres for, at traktaten kan være tilfredsstillende for befolkningernes øn-

sker for fremtidens EU. I sidste ende er det jo os, der skal vedtage eller forkaste forfatningstraktaten.

Inden turen til Djævleøen havde EU-oplysningen sendt alle de forslag, som skulle præsenteres, både dem vi selv havde forfattet og forslag fra elever på andre gymnasier. I de følgende samfundsfagstimer blev forslagene nøje gransket, så vi kunne finde fejl og/eller misforståelser. Vi følte os derfor godt forberedt, da den 26. september 2006 endelig oprandt. De fleste af os havde fri kl. tre, og toget kørte tyve minutter over tre, så vi havde travlt efter skole. Dog var der nogen af drengene, som nåede ned i byen for at købe mad, inden toget kørte. På turen brugte de fleste tiden på at læse de andre forslag igennem igen, nogle så video på medbragte bærbare computere, andre læste diverse blade. Vi ankom til hovedbanegården lidt over syv og gik derefter på jagt efter Cab Inn, hvor vi skulle indlogeres. Vi overnattede i København på dette udmærkede hotel, og dagen efter gik turen i silende regn til Christiansborg. Vi blev mødt af spændte elever fra hele landet samt et smilende vagtpersonale. De bød os velkommen ved indgangen af den imponerende bygning. Da Borgen er et oplagt terrormål, måtte vi aflevere de fleste personlige ejendele.

Folketingets formand, Christian Mejdahl (V), holdt en velkomsttale, hvorefter vi (ca. 100 ungdomsparlamentarikere) blev fordelt i udvalg. Her fremlagde vi hvert enkelt forslag og stemte os "med en repræsentant fra folketingets Europaudvalg som mødeleder" frem til et fælles forslag. Vi havde fået stillet to sekretærer til rådighed, som sammenskrev forslagene og tog notater fra udvalgs mødet. Vi fik endvidere mulighed for at stille spørgsmål til Statsminister Anders Fogh Rasmussen (V), Miljøminister Connie Hedegaard (K) og Familie-

og Forbrugerminister Lars Barfoed (K). Vi fik til opgave at udarbejde et spørgsmål til hver af ministrene vedrørende EU. Herefter var der frokost i "Snapstinget", som er politikernes kantine. Ingen andre har normalt adgang hertil, så menuen blev hjerteligt modtaget. Som en kvik elev bemærkede, er det ikke underligt, at de fleste politikere bliver runde af sådan en frokost. Efter pausen blev det rigtig spændende. Først var der spørge-

time, hvor 3 elever fra hvert udvalg kunne stille et spørgsmål. Folketingets formand læste navnet op på den, der stillede spørgsmålet. Det er kutyme, at man ikke taler direkte til hinanden i folketingssalen. Man tiltaler altid i 3. person, men det havde Anders Fogh Rasmussen glemt et sekund. Statsministeren lagde ellers godt og diplomatisk ud med svarene, da han tiltalte en af spørgerne forkert – til stor morskab for os andre. Da

denne time var ovre, fik vi lov at mærke, hvordan demokratiet i Danmark fungerer. Hvert udvalg havde valgt en talsmand/kvinde, som fremlagde det forslag, som udvalget var kommet frem til. Man kunne se sit navn på skærmen over talerstolen, mens man gik op og var rystende nervøs. I starten turde næsten ingen kommentere forslagene, men derefter var der heftig debat. Én mente bl.a., at terrorangrebet på USA den 9. september 2001 havde vendt trusselsbilledet for EU (vi hørte ikke resten af kommentaren, da vi undrede os over, hvilket angreb personen snakkede om). Men udover de sjove fejl var debatten enormt interessant og intens. Ribe Katedralskole var flot repræsenteret på talerstolen, hvor en stor del af klassen var meget aktive i debatten. Det gjorde os alle meget stolte. Efter diskussionen af hvert forslag skulle vi afgive vore stemmer. Resultatet blev læst op af Folketingets formand, og 4 forslag blev vedtaget (heraf ét, hvor der kun var 1 stemme

til forskel) og 3 blev nedstemt. Efter denne runde fik vi mulighed for at tale med flere politikere, og eleverne fik ros af Mejdahl. Det var en lang og udmattende dag, som alle havde været meget tilfredse med. De 4 forslag blev overrakt til Elisabeth Arnold (R), som er formand for Europaudvalget. Da vi fik fri, så at sige, fik vi muligheden for at se nærmere på storbyen, inden vores tog afgik. Vi var alle udmattede, men gik alligevel rundt og shoppede og kiggede. Toget kørte til Ribe klokken 18.30, og turen hjem gik planmæssigt. Vi fik en sidste mulighed for at lave morgendagens lektier, men de fleste af os slappede bare af efter en utrolig lang dag på kontoret. Vi var stolte af hinanden og havde fået en stor oplevelse. Klassen har i hvert fald fået større indsigt i EU og folketingets arbejde.

*Katrine Wind
Christian Brink*

UGE-Avisens John Garp skrev:

Ribe
Katedralskole opførte:
Amélie
Frit efter film af
Jean-Pierre
Jeunet

"Fantastisk frække elever"

»Ribe Katedralskole har to dage i træk opført en fremragende teaterversion af Jeunets *Le Fabuleux Destin d'Amélie Poulin*«

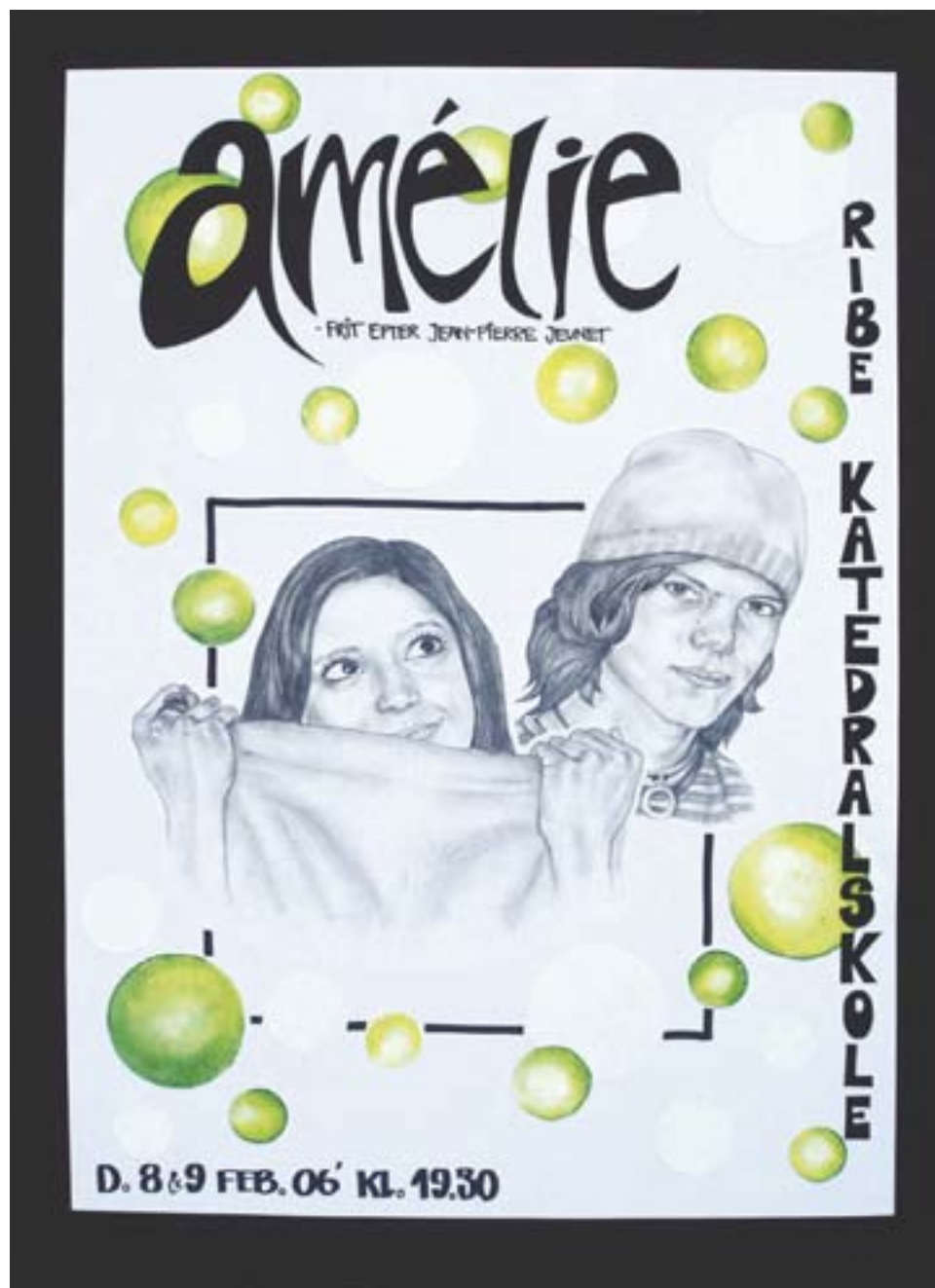
"Hverken Ribe Katedralskoles lærere eller elever havde lovet noget i forhold til årets skolekomedie. Det eneste, de havde gjort, var at invitere avisens medarbejder til at overvære forestillingen. Når vi anmeldere uddeler stjerner, tager vi normalt udgangspunkt i de "løfter", de optrædende giver forud for forestillingen. Hvad gør man så, når der ikke er nogen løfter? Man glemmer alle de dumme kasser, man som anmelder sætter sig selv i, og lader sig begejstre! Og begejstringen var til at tage at føle på, da Ribe Katedralskole opførte stykket "Amélie", flot omskrevet fra film af til teaterscene af Maja Friis. Maja Friis havde også selv iscenesat og instrueret stykket sammen med dramalærer Katrine Lund Jørgensen, og det var virkelig en oplevelse af de mere vovede."

"Fremragende skuespil"

"Ikke blot var eleverne fremragende på scenen. Den lette, til tider lettere afklædte, og elegante scenografi på scenen blev udnyttet fuldt ud, og den filmiske mulighed med at "fastfryse" de optrædende på en del af scenen, mens en anden episode fandt sted i modsatte ende af scenen, fungerede perfekt. Men det er slet ikke ros nok. Dialogerne, samspillet mellem skuespillerne, en ægte indføling i rolle, glæden ved at være med og ikke et kiks (i hvert fald synligt for undertegnede) gjorde det til en fremragende forestilling.

Skolens officielle
musicalplakat udført
af Simone Morthorst
Staal og Ane Stor-
gaard Carlsen fra 3a.

Erkendelsens eventyr

– om en studietur til Barcelona

At rejse er at leve, lyder HC Andersens bekendelse fra hans lange oplevelsesrige liv som italiensfarer. Selvom det ikke var Italien, men derimod Spanien, undertegnede besøgte i foråret 2006, kan jeg uden tøven nikke genkendende til sandheden sat på formel af Andersen. Universitetet hed Autónoma og var, som navnet antyder, et selvstændigt og folkeligt universitet, på hvilket den kritiske og frihedsstræbende tanke var i centrum.

Oplevelsen af livets rejse deler sig således i to momenter, hvilket nok også er HC Andersens tanke med de få, men velvalgte ord: kroppens og erkendelsens. Førstnævnte er synlig og interessant for øjet, tungen og huden. Ganens tilvænning til anderledes mad og kroppens hamskifte fra pink til brun under den varme konstante sol er eksempler på denne rejses udtryk. Den anden derimod er anderledes svær at fange. Den lejrer sig i erkendelsen, der i mødet med en ny kultur drager på eventyr i et ukendt landskab. Med min rejse til Kataloniens hovedstad, Barcelona, var jeg så heldig af drage på et sådant eventyr:

Erkendelsens rejse delte sig for mig i to på én gang forskellige, men alligevel sammenhængende former. Den ene udgjordes af livet på universitetet og den anden af livet i Barcelona.

Jeg var bosat i den gamle bydel *Raval*, hvoraf en del tidligere kendtes som Barri Xino: Kineserkvarteret. Gennem tiden er denne bydel blevet romantiseret af mange - også danske litterater og intellektuelle, bl.a. Tom Kristensen - for sin folkløse, som bestod i en stor skare af ludere, øretævelystne sømænd og fattige lommetyve. I dag er bydelen ligesom mange andre bycentre i Europas storbyer forsøgt moderniseret gennem byfordyrelser og udflytning af de sociale problemer. Det-

te er dog i ringe grad lykkedes i Raval, og immigrationens tydelige spor er stadig at finde sammen med de fattige kår. For eksempel har man et område, som kaldes området med "de varme senge", fordi der døgnet rundt ligger forskellige folk i sengene; de har ikke råd til eller mulighed for en bolig, men lejer sig ind i en seng 6-8 timer i døgnet. Fattige kår til trods fandt jeg dog en kulturel mangfoldighed udtrykt i dette kvarter.

Et utroligt lækkert miljø for alternative, kulturelle former omkring *Barcelonas Museum for Samtidigheds-kunst*, MACBA'en, stod som en entydig emfase under kvarterets diversitet, der indbefattede østasiatisk, mellemøstlig, afrikansk og østeuropæisk kultur. Udfoldelsen af disse kulturer gjorde indtryk på mig og har sat et uudsletteligt aftryk i min bevidsthed. Jeg oplevede en på mange måder positiv side af den immigrationsproblematik, som ellers er født af nyliberalismens destruktive og imperialistiske karakter i den tredje verden, og som har resulteret i, at immigrationsbølger skyller ind mod "Fort Europas" meter tykke mure.

Ikke alle eventyr ender lykkeligt, det lærte vi om nogen af HC Andersen. Chancerne herfor er små, især hvis man kommer fra Rumænien eller Iran og af mangel på midler til opretholdelse af livet søger til det rige Europa. Denne historie hørte jeg gentagne gange fra den iranske nabo, som trods alt havde en lille købmandsforretning - i hvilken han sad 14 timer om dagen - og fra de rumænske delvist illegale immigranter, som håbede på blot at få arbejde, så de kunne se deres 3 børn igen. På denne måde var rejsen en social og kulturel erkendelse. På én gang frivilligt opsøgt i min iver efter at lære det lokale, det indlejrede og autentiske at kende; men på samme tid påtvunget som sociale fakta, der

uundgåeligt konstituerede erkendelsens objekt og dermed grundlaget for den erfaringsdannelse, som udgjorde min rejse i Barcelona.

Universitetet, som lå 25 km uden for byen, var en oase af viden og sociale netværk. Ligesom Barcelona by var det modsætningsfyldt, præget af sammenhæng og opsplitning. Autónomas arkitektoniske struktur blev sindbilledet herpå: det var bygget ud i ét henover to højder på toppen af et af de bjerge, som Costa Brava er rig på. To lange trapper forbandt fakulteterne fra filosofi over idræt og fysik til jura. På denne måde var alt forbundet, helheden, sammenhængen og integrationen

komplet. Alligevel gjorde forskelle i højde, sære tilkomne bygninger og en mangel på farve, at universitetet på enhver nyankommen virkede som en betonklods, overset og misligholdt siden 70'erne. Heldigvis blev det hurtigt for mig andet og meget meget mere end blot dette.

Hurtigt fandt jeg ud af, at kontakten mellem underviser og studerende var helt anderledes tæt dér end på Københavns Universitet. Underviserne havde 2,5 timer om ugen til de studerende. Heldigvis for mig dukkede der sjældent nogen op, og jeg havde tiden for mig selv. Således udviklede det sig til, at jeg kunne komme tæt på

selv professorer og lære af deres arbejde og forskning, eftersom jeg havde ”eneundervisning” hver uge. En utrolig oplevelse og et stort privilegium. Den umiddelbare adgang til forskernes arbejde gav mig mulighed for at få indsigt i sider af livet i Barcelona, som jeg ikke så, selvom jeg var bosiddende midt i byen. Men det bekræftede min erkendelse af, at ikke alle i byen var lige heldigt stillet – ikke alle har mulighed for at gøre værdifulde erkendelser på rejsen gennem livet.

At erkendelsen har interesser er således den sikre viden, der står tilbage efter mit ophold på Autónoma og i Barcelona. Hvis livet er en erkendelsesrejse, så er det *interessante* med romantikernes ord hvilken kurs, man udstikker for denne rejse, dens ende og mål. Hvordan subjektet sætter sig i bevægelse mod sin genstand, den modalitet så at sige, der karakteriserer vores stræben efter at lære virkeligheden at kende, er altafgørende for, hvilken viden vi får ud af vores rejse, og hvad vi bruger vores viden til. Fordringen er et på en gang individuelt og alligevel kollektivt imperativ, der nøder en stillingtagen til, hvordan vi ønsker, at erkendelsen fra vores forrige rejser skal betinge den næste.

Og hvad har jeg så lært, kan man med rette spørge?

For mig at se var min rejse til Barcelona en øjenåbner. Den var den praktiske erkendelse af det anderledes, på godt og ondt. På én gang et indblik i hvad der har været, og hvad der kommer til os i Norden om lidt. Spanien repræsenterer på mange måder en fortid med sine fornemme kulturelle dyder, men også en fremtid, som stod tydeligst frem hos immigranterne og de unge. Den usikkerhed, som i dag karakteriserer deres livs grundvilkår, gør livet til en hård erkendelsesrejse.

Det anderledes sigter på fortællingen om, hvorledes forestillingen kan ændre sig ved fremstillingen af andre mulige rejser. Måden vi taler om ting, og måden vi gør dem på. Det er begrebet om det transformative potentiale, der ligger i den forudbestemte og alligevel selvvalgte kurs, vor rejse skal tage. Denne beslutning er

både kollektiv og individuel, og min rejse har lært mig, hvor vigtigt det er, at alle får positiv indflydelse på, hvordan de vil rejse. At alle, der ønsker en rejse, som ikke kun består af fornedrende pligtarbejde, lader deres røst blive hørt. Jeg vil bruge min viden på at arbejde for, at disse røster skal samles og høres – således at vi i fællesskab kan være med til at bestemme, hvordan vi tilrettelægger vores dannelses-rejse. Kun på denne måde, er det min erfaring, kan vi sikre muligheden for en lykkelig erkendelsesrejse.

Anders Hadberg

Frode Schöns legat

Nedenfor følger 4 rapporter, som legatmodtagerne har sendt til skolen

Redegørelse for studieophold i forbindelse med modtagelse af Frode Schön og hustru Valborg, født Windfelds Fond

I efteråret 2005 modtog jeg en legatportion fra Frode Schön og hustru Valborg, født Windfelds Fond. Legatet modtog jeg idet jeg rejste til Berlin for at læse et semester på Humboldt Universitetet som et led i min uddannelse til cand.merc. (mat.) på Handelshøjskolen i København. På universitetet i Berlin fulgte jeg en række spændende økonomiske fag, som jeg ikke ville have haft mulighed for at følge på Handelshøjskolen i København. Jeg fulgte en blanding af meget målrettede og specifikke fagområder som fx. koncernmanagement og avanceret dataanalyse og en række management fag med fagområder som European integration, Innovation Management og Business Development. Alt sammen noget som har øget mine chancer for at få mit ønskejob, en international stilling indenfor konsulentverdenen med speciale indenfor strategi forretningsudvikling. Legatet gjorde, at jeg havde mulighed for at kunne koncentrere mig fuldt ud om studiet, og jeg opnåede også fine akademiske resultater. Beløbet blev brugt til dels indkøb af materialer, undervisningsafgift på supplerende sprogkurser og til kulturelle formål. Jeg er meget taknemmelig for legatet og sætter stor pris på de muligheder det har givet mig, især med henblik på faglig udvikling.

Claus Henry Schmidt Hansen

Kort redegørelse for praktikophold ved Danmarks Ambassade i Kina

Jeg er student fra Katedralskolen årgang 1999 og har siden 2001 læst statskundskab ved Århus Universitet. For ca. halvandet år siden søgte jeg i praktik ved Danmarks Ambassade i Kina og var så heldig at finde vej gennem nåleøjet. Fra august 2005 og frem til februar 2006 var jeg således tilknyttet ambassadens politiske afdeling.

Mit formål med opholdet var tosidet, idet jeg på den ene side var interesseret i at få indblik i arbejdsgangen indenfor centraladministrationen og på den anden side var nysgerrig på Kina og udviklingen dér. Jeg fik opfyldt begge mål og ser tilbage på mit ophold med glæde og tilfredshed.

En ambassade er udover at være en selvstændig arbejdsplads også et lille stykke af den danske udenrigstjeneste og dermed en del af en stor og vidt forgrenet organisation. Det har været spændende at få indsigt i, hvordan sagsbehandlingen foregår og hvordan koordinationen (af og til manglen på samme) mellem udenrigsministeriet og den enkelte ambassade varetages. Et af de privilegier, jeg nød meget og som netop gav mig et indtryk af organisationens størrelse, var adgangen til at læse de mange indberetninger, som rundsendes fra repræsentationer i hele verden.

Hvad angår mine opgaver på ambassaden, så var de mange og meget forskelligartede. Det eneste med sikkerhed tilbagevendende var presseklippet (et koncentrat af dagens nyheder med fokus på Kina og regionen), som jeg lavede hver morgen til ambassadøren og til de andre i den politiske afdeling. Herudover bestod mit arbejde i forskellige ad hoc-opgaver relateret til det daglige arbejde i afdelingen. Travlest havde jeg i forbindelse med officielle besøg hjemmefra. Mens jeg var praktikant, aflagde socialministeren, kulturministeren samt prinsgemalen besøg i Kina. Det krævede en enorm

og minutiøs planlægning at arrangere disse besøg, og mange – især praktiske – opgaver var jeg ansvarlig for. Herudover var der opgaver som udarbejdelse af indberetninger til ministeriet, hjemmesideredigering, udarbejdelse af regnskab, research, udarbejdelse af taleudkast, diverse mødeaktiviteter og efterfølgende referatskrivning, renskrivning, sammenskrivning og besvarelse af borgerhenvendelser.

Ud over de daglige opgaver, var det aftalen, at jeg under mit ophold skulle udarbejde en længere rapport af interesse for udenrigsministeriet. Jeg valgte at skrive om Kinas interesse i den spirende regionalisme, som ses i Østasien i disse år. I forbindelse med rapporten interviewede jeg en række samfundsforskere og fik dermed et godt indblik i, hvordan Kina betragter sin egen geopolitiske situation.

Af politiske sager, der fyldte meget i afdelingen, mens jeg var der, kan nævnes sekspartsforhandlingerne om afvæbning af Nordkorea og senere den parallelle situation i forhold til Iran; den stigende spænding mellem Kina og Japan; fugleinfluenzaen og i den sidste tid også sagen om Muhammed-tegningerne.

Vi var fire praktikanter på ambassaden. Vi boede sammen og havde megen glæde af hinanden under opholdet. Vi boede meget centralt i Beijing. Det tog kun 10 minutter at cykle ind til den Himmelske Fredsplads. Den cykeltur var en af de første, jeg tog, da jeg kom, men den blev langt fra den sidste. Beijing er flad og logisk opbygget og skønt privatbilismen bogstaveligt talt har ekspanderet ind over cykelstierne, så er forholdene stadig gode for cyklister i Beijing. Trafikken er kaotisk, men farten er lav og reglerne ikke-eksisterende.

Jeg havde alt i alt små tre ugers ferie under mit ophold og havde derfor god mulighed for at få set lidt mere af det enorme land end lige hovedstaden. Det blev til en sejltur på Yantze-floden, en tur til Xian for at se på terrakotta-krigere, en tur til Shanghai samt diverse små weekendture.

Det slående ved Kina er de meget store interne forskelle mellem øst og vest, by og land, rig og fattig. Den store, fattige befolkningsreserve udgør kernen i Kinas konkurrencefordel, men er samtidig en akilleshæl for et styre, som traditionelt har legitimeret sig ved lighed. Udfordringen for Kinas regering er at forhindre, at samfundet knækker midt over som konsekvens af den ulige fordeling af udviklingens goder.

Jeg har haft stort udbytte af mit ophold, både fagligt og personligt, og jeg takker Ribe Katedralskole for at have tildelt mig Frode Schöns legat, som har været en stor hjælp for mig.

Katrine Lykkegaard Andersen

Mit semester på Université Paris 7

På tredje år på litteraturvidenskab bliver man som studerende i høj grad opfordret til at læse i udlandet, og da jeg på samme tid godt kunne tænke mig faktisk at prøve at bruge det franske, jeg lærte i gymnasiet, syntes jeg, at et studieophold i Paris var en god ide for mig. Nuvel, om end jeg indtil nu har oplevet en hel del, så har opholdet ikke vist sig at være helt, som jeg kunne have forventet!

Jeg synes, det hele gik enormt hurtigt. Mit semester på Université Paris 7 – Denis Diderot begyndte allerede inden jeg kunne nå at komme herved. Jeg skulle lige færdiggøre mine eksaminer i København, før jeg i slutningen af januar kunne påbegynde mit semester i Paris.

Jeg kom herved en meget tidlig morgen og havde vist egentlig forestillet mig, at jeg skulle begynde at studere allerede samme dag, men sådan går det ikke i Paris. Her har man ikke så travlt! Førrend jeg kunne melde mig til de forskellige kurser, skulle jeg have et studenterkort, og før jeg kunne få et sådant skulle jeg rejse rundt i Paris for at indsamle diverse underskrifter. Det endte med at tage et par dage inden jeg havde fået mig meldt

på så mange kurser, at selv de franske studerende må bede. Efter blot en uge, hvor jeg blandt andet havde undervisning en dag fra 9 til 20 – uden pause vel at mærke – halverede jeg mit antal af kurser, så jeg nu har seks kurser, dvs. 18 timers ugentlig undervisning i litteratur- og filmvidenskab, der gerne skulle forberede mig på kandidatstudiet i litteratur og moderne kultur i København, når jeg kommer tilbage.

Umiddelbart er seks kurser meget at følge, når jeg som humaniorastuderende højst er vant til at følge fire, men herved foregår det hele en smule anderledes; der er ikke direkte hjemmearbejde eller forberedelse til undervisningen, dog skal man i de fleste kurser bestå et oplæg på 45 min., en skriftlig opgave på 10 sider og en afsluttende skriftlig eksamen. Det er lidt op til den enkelte lærer at bestemme eksamensforløbet for de udenlandske studerende, så i stedet for at holde oplæg har jeg fået dispensation til at skrive endnu en opgave på 10 sider, som så til gengæld ikke bliver vurderet på det sproglige. Tak for det; jeg har allerede afleveret en enkelt opgave og måtte sande, at det er svært at skrive en opgave på fransk, der rent fagligt har et ordentligt niveau, men jeg håber, det vil blive bedre i løbet af de næ-

ste opgaver. Til gengæld er jeg overrasket over, at jeg rent faktisk kan følge med i undervisningen; akademisk fransk afviger heldigvis ikke så meget fra akademisk dansk!

Jeg synes egentlig, at jeg var ved at falde meget godt til; kunne altså forstå meget af undervisningen, var begyndt at tale og være på kindkys med nogle af de franske elever, indtil det hele gik lidt i stå for fire uger siden; der er virkelig røre i systemet hernede for tiden pga. en meget omstridt ændring af arbejdsmarkedet, og der er demonstrationer forskellige steder i byen hver dag. Mit universitet var først blokeret af studerende, der havde stablet små bjerge af stole og borde op foran alle indgangene til universitetet. Dernæst besluttede flere af underviserne at støtte de studerende, og nu er bestyrelsen bag universitetet ligeledes med på ideen. Det resulterer i, at jeg hver eneste dag tager ind til universitetet for at se, om der nu skulle være åbent, men hver eneste dag i fire uger nu er jeg mødt op til et lukket universitet. Det er naturligvis frustrerende, at man ikke får den undervisning, man er berettiget til, og som jeg i allerhøjeste grad har brug for for at kunne bestå mine eksaminer, men jeg må blot håbe på at semestret bliver udskudt, så jeg ikke kommer til at miste de forgangne ugers undervisning.

Imidlertid nyder jeg dog alt det, Paris har at tilbyde; kulturen overbyder sig alle steder fra og for at kompensere for min manglende undervisning deltager jeg i forskellige foredragsrækker og konferencer, som foregår rundt i byen. Jeg har ligeledes deltaget i nogle af demonstrationerne, der i sandhed giver mig mulighed for at få en særegen oplevelse presset ud af det strejkende Paris. Og fra et helt egoistisk og lidt turistet synspunkt, så synes jeg, at demonstrationerne er meget hyggelige; man ser Paris fra midten af boulevarderne – trafikken, der normalt nærmest kvæler byen, erstattes af flere tusinde slentrende mennesker i de timer, demonstrationerne varer. Ganske vist opløses disse ofte, når de for-

reste og mest voldelige demonstranter møder politiet, hvilket hver eneste gang resulterer i forskellige former for vold fra begge sider; brosten og flyvende jernhegn mod tåregas og gummikugler.

Flere gange til disse demonstrationer – længere nede bagi - har jeg fulgtes med den underviser, der ellers skræmte mig allermest i begyndelsen; som eneste studerende med en anden hårfarve end brun er jeg sikkert ganske nem at kende, og til min første undervisningstime bad han mig derfor præsentere mig, synge en sang og svare på forskellige spørgsmål om Danmark, litteraturhistorien og de karikaturtegninger, som nu synes helt glemt grundet studenteroprøret. Det var en meget speciel oplevelse, og sangen fik han ikke, men det har gjort, at der er en meget behagelig og afslappet stemning på holdet, om end vi alle stadig er Des.

Mens det halve af Frankrigs befolkning og diverse ministre står med beslutningen om, hvornår min undervisning kan fortsætte og jeg således kan fortsætte mit egentlige mål med studieopholdet, vil jeg slutte med at takke legatbestyrelsen mange gange for tildelingen af Frode Schöns og hustrus mindelegat. Paris er en dyr by, men den kan anbefales på det varmeste!

Karen Johanne Bruhn

Studieophold i Paris, Frankrig

Det brænder i Paris – oprør i forstæderne, biler ødelægges i St. Denis, to unge mennesker på flugt fra politiet brænder op i højspændingsledninger og unge stormer butikcentre. Flere hundrede biler bliver brændt af hver nat. Nogle aviser skriver om voldsomme handlinger begået i frustration over de dårlige livsvilkår for indbyggerne i Paris' banlieues. Andre aviser og TV citerer indenrigsministeren, der tordner mod uromagere og rakerpak.

Dette billede står markant i min erindring om min første tid i byernes by, Paris. Jeg er kommet til Paris i efteråret 2005 for at læse et semester på *Sorbonne Nouvelle*. Heldigvis indeholder dagligdagen også meget andet for en udvekslingsstuderende i Paris.

Det var midt i september og stadig varmt, da jeg ankom til Det danske studenterhus i Paris, som skulle være mit hjem i de følgende seks måneder. Huset ligger i studenterbyen Cité Universitaire, hvori der bor ca. 5000 studerende fra hele verden. Jeg var netop trådt ud af et ildelugtende tog, der havde bragt mig fra lufthavnen ind til Paris, da jeg trådte ind i en kunstfernisering i Det Danske studenterhus. Jeg fik stukket et glas champagne i hånden og gik ud i efterårssolen på terrassen, hvorefter jeg lidt efter lidt mødte de mennesker, som jeg skulle dele mine oplevelser med de følgende seks måneder.

Efter den fine begyndelse i Det Danske Hus, var jeg klar til endnu en fin begyndelse på Universitetet Sorbonne Nouvelle. Dette viste sig dog at være mindre glidende end forventet. Allerede første dag stødte jeg ind i det franske bureaukratis stærke mur. Jeg skulle tilmelde mig kurser, men eftersom jeg ikke havde nået at få hverken studiekort eller at blive indskrevet administrativt på universitetet, var det næsten umuligt at bryde igennem muren. Da jeg endelig fik mit studiekort, begav jeg mig hen til sekretariatet for at skrive mig ind.

Ud af døren til sekretariatet stod en kø der var så lang, at jeg nærmest mistede modet blot ved synet af den. Alligevel gav jeg mig til at vente i køen, sammen med de andre småfrustrerede studerende. Da jeg endelig kom forbi dørtrinet, fik jeg at vide, at de kun skrev ti personer ind om dagen på det fag, jeg gerne ville følge. Hensigten var at alle skulle have en fair chance, blev der sagt. Listen var fyldt for den dag, men jeg kunne komme igen dagen efter kl. 10.00, hvor de åbnede for listen igen. De noterede dog mit navn, så de ville være bevidste om, at jeg gerne ville skrives ind på det fag dagen efter. Næste dag stod jeg fem minutter i ti som nr. fire i køen og ventede på, at kunne indskrive mig. De åbnede døren, kiggede ud og genkendte mig, hvorefter de råbte mit navn højt. Herefter bad de mig om at skrive mig på den selvsamme liste, jeg havde stået og kigget på dagen før. Jeg var en smule forundret over situationen og smilede lidt over udtrykket "en fair chance". Dog var jeg trods alt glad for, at det var lykkedes at skrive mig på ét fag. Jeg væbnede mig med tålmodighed og efter ca. tre uger havde jeg passeret muren og skrevet mig ind på de fag på filmvidenskab, som jeg ønskede at følge.

Jeg var noget forundret over undervisningsformen: Underviseren holdt et foredrag, der oven i købet var meget notebundet. Når underviseren gik i gang med at tale, gik der nærmest en storm gennem lokalet af folk, der greb deres kuglepenne, for at grifle underviserens ord ned. Når underviseren var færdig, samlede de studerende deres noter sammen og tog dem med på en café, for at tjekke med hinanden om de havde fået alt med. Det primære formål med undervisningen var tilsyneladende at indsamle et komplet manuskript til eksamen. På trods af den noget anderledes undervisning, hvor der ikke var tid til at reflektere over underviserens ord fik jeg dog et bredt kendskab til bl.a. franske avantgarde film. Gennem et af mine kurser, fik jeg mulighed for at udforske den franske filmverden. Jeg fulgte fore-

læsninger om avantgarde film, hvor jeg fik indblik i blandt andet dadaistiske film.

Paris byder på mange kulturoplevelser, som supplerede det jeg fulgte i undervisningen. Bl.a. var der en udstilling på museet for moderne kunst, Centre Pompidou, om Dada, hvilket var med til uddybe mit kendskab til Dadaistiske film. Dette var blot en ud af mange gange, hvor jeg kunne drage nytte af at Paris' kulturliv er i konstant flor. På næsten hvert et gadehjørne findes en kunstbiograf (Cinéma d'art) hvor man kan se gamle og nye film lavet af Godard, Antonioni, Pasolini – you name it. Jeg var også så heldig at opleve den kendte franske instruktør Bruno Dumont på nært hold, hvilket blot er ét eksempel på, at det parisiske kulturliv er lige så tilgængeligt, som man selv gør det til. Jeg havde fundet et opslag om at Bruno Dumont ville holde et foredrag på Rue Charlot. Inde i en lille bitte butik på Rue Charlot, hvis vægge var dækket af hylder med film, der alle er næsten umulige at få fat på, stod Bruno Dumont og talte til ti mennesker - deriblandt mig. Det er oplevelser som disse, der har været med til at gøre mit studieophold i Paris til en kuffert fuld af oplevelser, jeg kan tage med mig hjem og drage nytte af.

Jeg vil afslutte med at tegne endnu et øjebliksbillede af Paris – Barrikade på Sorbonne, studerende der besætter universiteter, ordensmagten der reagerer med tåregas – Studerende der demonstrerer mod regeringen, fordi den har lavet en ny lov, CPE, som indebærer en to års prøveperiode for nyansatte under 26 år. Igen indbyggere i Paris, som lader deres frustrationer komme til udtryk. Jeg befinder mig helt tilfældigt i et nyt oprør, fordi jeg har valgt at læse et semester i landet, hvis indbyggere er kendt for deres vilje til at strejke og udtrykke deres utilfredshed over for regeringen.

Gad vide, om der også var nogle udvekslingsstuderter, der helt tilfældigt blev draget ind i 68'ers oprør?
Jeg er i hvert fald med i foråret 2006.

Ann-Lisbeth Holm

Fra skolekomedien Amélie.

Julelegater 2005

P. Schmitz og hustrus Legat

Anna Mohr Larsen, 1c
Laura Lynggaard Nielsen, 2a

Lektor C. Amorsens Legat

Søren Werge, 3z
Anne Sofie Steinbring Jørgensen, 1d

Øllgårds Legat

Gitte Øllgaard Larsen, 2y

Nis Nissens Legat

Karen Schmidt, 3b
Søren Bøllingtoft Knudsen, 1a
Rikke Ebsen, 2b
Stinna Kruse Sonnichsen, 3x

Stipendiefonden

Jon Bruun, 1e
Katrine Wind, 2z
Astrid Bjerrum Henriksen, 3y

Sommerlegater 2006

Thorsens Legat

Ida Johanne Sander, 3b
Emil Frank Holmquist, 3y

Brock Iversen og Jens Thue Jensens Legat

Lars Wiuff Andersen, 3z

Haunstrup Andresens legat, Ellen Reinckes Legat og Søløjtnant Grønbæks mindelegat

Ellen Margrethe Thygesen Kaas, 3y

Sechers Legat

Helle Pedersen, 3b

Jens Chr. Petersens Legat

Liv la Cour Møller, 3x

Moltkes Legat

Didde Erlang Madsen, 3a

Sydbanks Legat

Anne Cameron Sinclair, 3c

Frøs Herreds Sparekasses Legat

Anne Brorsen Smidt, 3c
Simone Morthorst Staal, 3a
Helene Hartz Bak, 3a

Jyske Banks Legat

Mette Johannessen, 3x

Danske Banks Legat

Stine Ehmsen Roager, 3y

Nordea's Legat

Marie Louise Lønne Sørensen, 3a

BG Banks Legat

Johanne Thorup Dalgaard, 3b

Skjern Banks Legat

Stinna Kruse Sonnichsen, 3x

Studenter 2006

3a

Sabine Trans Appel, Helene Hartz Bak, Kristina Bundesen, Ane Storgaard Carlsen, Mads Skovsgaard Christensen, Mia Østergaard Granhøj, Mads Vedel Hadberg, Linda Søberg Jørgensen, Helga Nattestad Kjær-bæk, Didde Erlang Madsen, Janne Holgaard Mortensen, Silje Cornelia Pettersen, Katrine Østergaard Savskov, Henrik Sommer Schmidt, Vanda Semic, Simone Morthorst Staal, Pia Steenholdt, Marie Louise Lønne Sørensen, Pernille Spangsberg Sørensen, Trine Thuesen, Marie Vilstrup.

3b

Anders Brørup Alkærsig, Lise Ladegaard Andresen, Johanne Thorup Dalgaard, Louise Guldberg Diedrichsen, Emilie Kann Elten, Malene Juhl Hansen, Britt Godske Jensen, Stine Werenberg Jensen, Rikke Pahuus Jørgensen, Mads Veibel Kristiansen, Lone Nørby Kruse, Jonas Slot Lykke, Tina Pårup Madsen, Mette Thorup Paulsen, Helle Pedersen, Thomas Lykke Pedersen, Dorthe Fredslund Rasmussen, Ida Johanne Sander, Karen Schmidt, Trine Ehlers Krucov Skovdal, Bodil Juhl Skovmose, Karen Margrethe Sørensen, Lise Høj Thomsen.

3c

Toke Andersson Dalsgaard Nielsen, Maiken Stagaard Christensen, Anne Cæcilie Gjørup Eskildsen, Julie Schaldemose Hansen, Line Søvst Vesterskov Jensen, Nikolai Rasmussen Lind, Dorthe Nissen Nielsen, Lise Marie Nissen, Johan Emil Smith Olsen, Anne Cameron Sinclair, Anne Brorsen Smidt.

3x

Christian Traberg Bennetzen, Steen Steensen Blicher, Anna Hjuler Lykke Christensen, Lisbeth Christiansen, Marie Madvig Evald, Nils Ferslev, Jens Krabbe Frandsen, Louisa Søndergård Fredberg, Pi Maria Ganderup, Mathilde Sofie Lund Jakobsen, Mette Johannessen, Christian Juhl, Gitte Noes Juhl, Kamilla Quist König, Peter Martin Leimand, Kieran Christian Kvist Mc Laughlin, Ida Folke Møller, Liv la Cour Møller, Ida Nielsen, Thea Lykke Nielsen, Christina Skibsted Nissen, Jane Pedersen, Sara Winkel Pedersen, Rasmus Juhl Riisgaard, Stinna Kruse Sonnichsen, Lykke Sørensen.

3y

Luna Kragh Andersen, Morten Brandrup, Christina Høj Brodersen, Rasmus Jagd Christensen, Frederik Enevoldsen, Lea Byskov Hansen, Astrid Bjerrum Henriksen, Emil Frank Holmquist, Mads Kaack, Ellen Margrethe Thygesen Kaas, Anne Marie Su Karkov, Niels Peter Hell Knudsen, Lotte Kelleman Kristensen, Louise Larsen, Hanne Gjelstrup Mikkelsen, Maja Møller-Nielsen, Anders Troelsgaard Nielsen, Maj-Britt Jepsen Nørsgaard, Helle Otzen, Mia Petersen, Stine Ehmsen Roager, Pietu Benjamin Kjems Sairanen, Søren Wraa Schlüter, Anne-Sofie Schultz, Berit Karlsmose Sjælland, Mikkel Klindt Sølbeck, Jesper Thomsen, Sophie Storm Ægidius.

3z

Lars Wiuff Andersen, Tommy Nørgaard Andersen, Jens Peter Boesen, Jesper Dalsgaard, Danutha Warming Ehlers, Sarah Skøtt Feidenhans'l, Henrik Chr. Lund Hellstern, Line Hundebøl, Christian Sidelmann Jakob-

sen, Nanna Eskelund Knudsen, Amanda Lassen, Peter Winther Mogensen, Louise Rix Nikolajsen, Jacob Rasmussen, Kristina Sand, Lisbeth Lærke Brundt Thomsen, Søren Werge.

Konkurrencer

Hvert år afholder forskellige fag konkurrencer for gymnasieelever.

For flere af konkurrencerne gælder det, at eleverne deltager i en første runde på egen skole. Hvis de klarer sig godt, inviteres de til en national finalerunde, og slutelig inviteres vinderne af den nationale konkurrence til en finale i udlandet.

I 2005/6 deltog følgende elever fra Ribe Katedralskole i faglige konkurrencer:

Fysikolympiade:

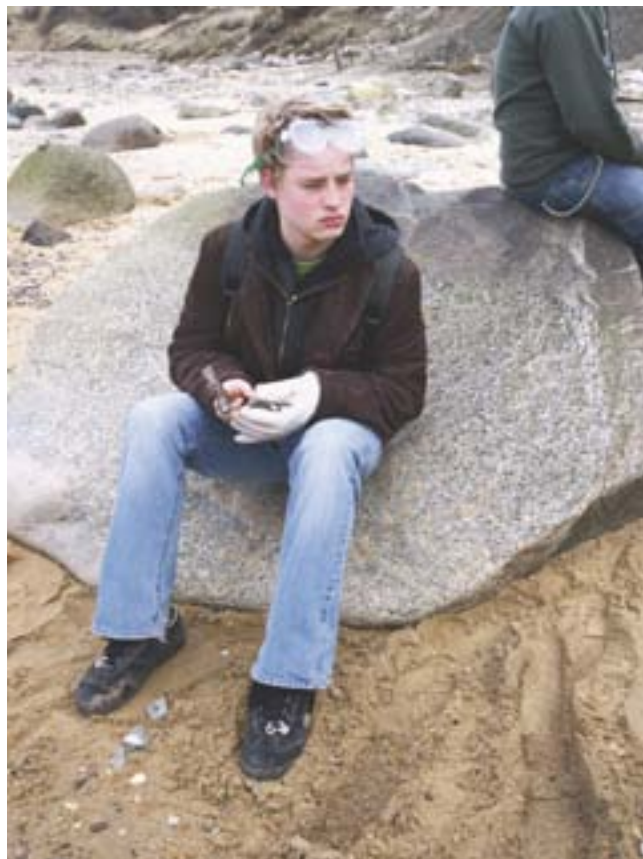
Besvarelser fra tre elever, Mikkel Sølbeck 3y, Lars Wiuff Andersen 3z og Christian Seidelin Jacobsen 3z, blev indsendt til første landsdækkende runde, og herefter blev Lars Wiuff Andersen udtaget til træningsophold i København uden dog at kvalificere sig til videre deltagelse i konkurrencen.

Kemiolympiade:

Besvarelser fra fire elever, Lisbet Christiansen 3x, Sara Winkel Pedersen 3x, Emil Frank Holmquist 3y og Lars Wiuff Andersen 3z, blev indsendt til den første landsdækkende runde. To af de fire elever kvalificerede sig til næste runde, men da denne blev afholdt i den uge, hvor 3.g-eleverne skrev SSO, valgte kun Lars Wiuff Andersen af deltage i anden runde.

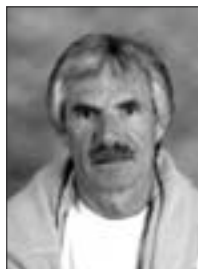
Biologiolympiade:

Besvarelser fra tre elever blev indsendt til den første landsdækkende runde, og af de tre elever kvalificerede Søren Werge 3z sig til anden runde, som blev afholdt i Århus.

Hanne Aagaard (HA)
Lektor
fransk, engelsk
Vibevænget 1, 6760 Ribe
75 42 30 92
ha@ribekatedralskole.dk

Jacob Bastholm (JB)
Lektor
historie, geografi, samfundsfag
formand for Pædagogisk Råd
Damvej 20, 6760 Ribe
75 42 07 08
bastholm@ribekatedralskole.dk

Elisabeth Abrahamsen (EA)
Lektor
historie, engelsk
Grøvlingetoften 15, 6760 Ribe
75 44 52 84
elisabeth@ribekatedralskole.dk

Kirsten Beck (KB)
Lektor
engelsk, dansk
Hans Jacobsvej 49, 6760 Ribe
75 41 07 01
beck@ribekatedralskole.dk

Bente Ramskov Andersen (BR)
Lektor
fysik, matematik, naturfag
Sønderportsgade 20 A, 1.tv., 6760 Ribe
75 41 18 16
bente@ribekatedralskole.dk

Helle Berndt
Biblioteksassistent
Gl. Åbølvej 4, Ørderup, 6520 Toftlund
74 83 16 05
helle@ribekatedralskole.dk

Søren Andersen (SA)
Adjunkt
idræt, kemi
Anchersvej 9, 7000 Fredericia
35 12 26 68
sa@ribekatedralskole.dk

Poul René Bertelsen (PR)
Lektor
fysik, matematik, naturfag, filosofi
Engdraget 16, 6760 Ribe
75 41 01 72
prb@ribekatedralskole.dk

Jonna Øllgaard Bloch
Sekretær
Søndergade 14, 6690 Gørding
75 17 86 21
jonna@ribekatedralskole.dk

Per Bøgeholdt (PB)
Lektor
fysik, kemi, naturfag, datalogi
Daneng 7, Ø.Vedsted, 6760 Ribe
75 42 22 28
pb@ribekatedralskole.dk

Birgit Bro (BB)
Lektor
biologi, kemi, inspektor
Sct. Laurentiigade 11, 6760 Ribe
75 42 45 20
bb@ribekatedralskole.dk

Eva Lundbek Egelund (EE)
Adjunkt
matematik, kemi
Klostergade 2, 6760 Ribe
75 44 38 48
ee@ribekatedralskole.dk

Camilla Darling Bunk (CB)
Lektor
musik, matematik
Klirevænget 2, 6760 Ribe
75 42 55 38
tibbe@ribekatedralskole.dk

Sara Engfred (SE)
Pædagogikumkandidat
engelsk, religion
Østergade 63, 1., 6700 Esbjerg
61 26 15 10
engfred@ribekatedralskole.dk

Jesper Bunk (JE)
Lektor
dansk, billedkunst
Klirevænget 2, 6760 Ribe
75 42 55 38
je@ribekatedralskole.dk

Lis Annie Gjølrup (LG)
Lektor
musik, fransk, billedkunst
Sct. Laurentiigade 4, 6760 Ribe
75 41 19 97
lis.a.gjoerup@ribekatedralskole.dk

Petur Glerfoss (PG)
Lektor
fysik, naturfag, matematik
Saltgade 5, 1., 6760 Ribe
75 41 01 94
glerfoss@ribekatedralskole.dk

Steen Hansen (SH)
Lektor
musik, tysk
Sønderportsgade 13, 1., 6760 Ribe
75 42 24 27
sh@ribekatedralskole.dk

Anne Granum-Jensen (AG)
Lektor
græsk, oldtidskundskab, matematik,
inspektør
Grøndalsvej 18, 6000 Kolding
75 53 05 89
anneg@ribekatedralskole.dk

Søren Hansen (SØ)
Lektor
matematik, fysik, kemi, naturfag
Tangevej 94 A, 6760 Ribe
75 42 21 26
soeren@ribekatedralskole.dk

Dorte Simonsen Gunge (DG)
Lektor
dansk, musik
Varming Vesterby 35, 6760 Ribe
75 42 00 62
dgunge@ribekatedralskole.dk

Thomas Blomberg Hansen
IT-medarbejder
Kirsebærvej 101, 6600 Vejen
29 91 19 53
thomas@ribekatedralskole.dk

Jørgen Baungaard Hansen (BH)
Lektor
biologi, studievejleder
Sortebrødregade 11, 6760 Ribe
75 42 40 91
baungaard@ribekatedralskole.dk

Morten Høyrup (MH)
Lektor
fysik, matematik, naturfag, datavejleder,
tillidsrepræsentant
Skovgade 2B, 1.tv., 6760 Ribe
75 41 13 05
hoeyrup@ribekatedralskole.dk

Lars Ilsøe (LI)
Lektor
dansk, tysk,
Tangevej 49, 6760 Ribe
75 42 38 05
ilsoe@ribekatedralskole.dk

Carl Christian Jespersen (CJ)
Lektor
samfundsfag, dansk, erhvervsøkonomi
Daneng 10, Ø.Vedsted, 6760 Ribe
75 42 47 55
christian@ribekatedralskole.dk

Allan Gade Jacobsen (AJ)
Adjunkt
samfundsfag, idræt
Sønderportsgade 31, 6760 Ribe
98 12 77 03
aj@ribekatedralskole.dk

Benni Johanson (BJ)
Lektor
engelsk, idræt
Albert Skeelsgade 6, 6760 Ribe
75 42 52 00
bj@ribekatedralskole.dk

Hanne Skalborg Jensen (HS)
Lektor
biologi, kemi
Tangevej 94A, 6760 Ribe
75 42 21 26
hs@ribekatedralskole.dk

Line Overmark Juul (LO)
Adjunkt
latin, græsk, oldtidskundskab
Nørrelundparken 1E, 6760 Ribe
41 35 08 04
lo@ribekatedralskole.dk

Ole Hedegaard Jensen (OH)
Vicerektor
dansk, samfundsfag, vicerektor,
skemalægger
Midtfenner 10, 6760 Ribe
75 42 28 66
oh@ribekatedralskole.dk

Katrine Lund Jørgensen (KL)
Lektor
historie, dramatik
Tørresager 4, Øster Vedsted, 6760 Ribe
76 88 06 05
katrine@ribekatedralskole.dk

Bent Karsdal (BK)
Rektor
historie, samfundsfag
Tangevej 9, 6760 Ribe
75 41 03 33
karsdal@ribekatedralskole.dk

Kaj Lorenzen
Pedelmedhjælper
Sviegade 2B, 1. sal, 6760 Ribe
20 32 75 58

Kirsten Kirkelund (KK)
Lektor
fransk, idræt, spansk
Havedal 10, 6760 Ribe
75 41 06 24
kk@ribekatedralskole.dk

Gunnar Lundsgaard (GL)
Lektor
religion, dansk
Kongevej 59, 6100 Haderslev
74 53 57 00
gunnar@ribekatedralskole.dk

Finn Nørgaard Laursen (FL)
Lektor
historie, idræt
Lundgårdsvej 41, 6760 Ribe
75 42 13 70
fl@ribekatedralskole.dk

Dorte Stig Madsen (DM)
Lektor
fransk, russisk, spansk
Damvej 4, 6760 Ribe
75 41 03 49
dortesm@ribekatedralskole.dk

Simon Laursen (SL)
Lektor
latin, græsk, oldtidskundskab, bibliotekar
Heimdalsvej 31, 6000 Kolding
75 53 22 53
sl@ribekatedralskole.dk

Flemming Ertbølle Madsen (FM)
Pædagogikumkandidat
samfundsfag, dansk
Saltgade 8, 1. th., 6760 Ribe
fm@ribekatedralskole.dk

Bent Bækgaard Mortensen (BM)
Lektor
russisk, latin, oldtidskundskab, dansk
Sct. Laurentiigade 11, 6760 Ribe
75 42 45 20
bm@ribekatedralskole.dk

Peter Martin Nielsen (PN)
Adjunkt
tysk, italiensk
Slagtergade 5, 1.tv., 6100 Haderslev
61 30 91 78
pn@ribekatedralskole.dk

Marleen Müller (MM)
Lektor
historie, tysk
Kongensgade 4, 6760 Ribe
75 42 50 82
mm@ribekatedralskole.dk

Sussi Olesen
Rengøringsassistent
Munkevej 21, 6760 Ribe
75 44 11 38

Gitte Møller (GI)
Lektor
engelsk, idræt
Sct. Laurentiigade 3, 6760 Ribe
75 42 44 62
gm@ribekatedralskole.dk

Anna Margrethe Paludan (AP)
Lektor
historie, dansk
Sviegade 12, 6760 Ribe
75 42 26 09
ap@ribekatedralskole.dk

Henning Skov Nielsen
Pedel
Puggårdsgade 20, 6760 Ribe
75 42 36 41/30 52 44 22

Lise Vind Petersen (LP)
Lektor
dansk, oldtidskundskab, studievejleder
Midtfenner 10, 6760 Ribe
75 42 28 66
lp@ribekatedralskole.dk

Pia Rusborg (RU)
Lektor
engelsk, psykologi
Grønnegade 14, 1. sal, 6760 Ribe
75 41 13 49
ru@ribekatedralskole.dk

Lene Sørensen (LS)
Lektor
fransk, engelsk
Bredkjærtøft 15, Hviding, 6760 Ribe
75 44 58 50
lenes@ribekatedralskole.dk

Trine Ryhave (TR)
Lektor
religion, historie
Bellisvej 3, 6760 Ribe
75 41 18 38
tr@ribekatedralskole.dk

Mette M. Sørensen
Sekretær
Sennepsmarken 33, 6771 Gredstedbro
75 43 11 90
mette@ribekatedralskole.dk

Susanne Stender (ST)
Lektor
idræt, matematik
Østerfenner 9, Ø. Vedsted, 6760 Ribe
75 42 42 02
st@ribekatedralskole.dk

Annemette Vestergaard Witt (AM)
Lektor
biologi
Lustrupvej 28B, 6760 Ribe
75 42 59 49
am@ribekatedralskole.dk

Anne Marie Strøm (AS)
Lektor
tysk, idræt
Grønnegade 23A, 6760 Ribe
75 42 24 89
astr@ribekatedralskole.dk

Personalia

Ved skoleårets afslutning tog skolen afsked med lektor Hans Christian Rasmussen, der gik på pension efter at have været ansat ved Ribe Katedralskole siden 1972. Hans Christian Rasmussen eller HC, som eleverne kaldte ham, har igennem alle årene spillet en vigtig rolle for faget matematik på skolen. HC har været en fremragende lærer. Hans evne til at lære eleverne at regne opgaver har været legendarisk. Det har vist sig hvert år, når de skriftlige karakterer fra studentereksamen forelå. Hans Christian Rasmussen har været den, der har holdt sammen på en stor faggruppe, sørget for fagets bogbestand og mange gange påtaget sig et ekstra hold i matematik, når det var vanskeligt at få en time- og fagfordeling til at gå op, eller når det var ikke var let at få matematiklærere så langt vestpå. Skolen siger tak for de 34 år i skolens og gymnasiets tjeneste og ønsker et godt og velfortjent otium.

Fra dette skoleårs begyndelse eller den dag, han fyldte 70 år, gik Torkil Funder på pension. Torkil Funder har i alle årene helt frem til sin 70-års fødselsdag været en engageret lærer, der både har kunnet holde en klasse, en hel forsamling og en hel skole i ånde, når han tog ordet og fortalte om det, der optog ham – genstandene, naturen, begivenheder og deres indvirkning på menneskene. Torkil Funder kom til skolen i 1978 først som pædagogikumkandidat, som årsvikar og derefter som adjunkt og lektor i fagene geografi og biologi. Torkil Funder har igennem alle årene sat sit præg på skolen både i dens undervisning, i dens selvopfattelse, og i dens samlinger, samt i skolens bygninger og haver. Samtidig har Torkil Funder hele sin tid på skolen haft tilknytning til museer og haft orlov i perioder for f.eks. at forestå indretning af nyt museum i Års. Skolen har

haft stor glæde og udbytte af denne museumstilknytning. Således er etnografiske samlinger blevet registreret i et samarbejde med Antikvarisk Samling. De er beskrevet i skolens årsskrifter og skolens jubilæumsskrift. Skolens 850 års jubilæum i 1995 blev også markeret ved en udstilling om skolens historie, som Torkil Funder havde opbygget i det ny Museum for Vikingetid og Middelalder i Ribe. Endelig har Torkil Funder været en konstruktiv medspiller i alle skolens byggeprojekter, når der skulle drages grænser mellem det ny og det, der skulle bevares. Skolen takker for de mange års store indsats både i undervisningen og for at fastholde historie og æstetik i en periode med store ændringer i skolens liv og bygninger. Ribe Katedralskole ønsker godt otium.

Fra august 2006 er Lars Bjørn flyttet til Vejen Gymnasium og HF. Lars Bjørn kom hertil i 1993 som årsvikar i biologi. Han tog siden kemi som bifag og blev fastansat i 1995. Skolen takker for de 13 år på Ribe Katedralskole og for indsatsen for de naturvidenskabelige fag og for mange bidrag til indretning af laboratorier m.v. Skolen ønsker også held og lykke i Vejen.

Pr. 1.marts 2006 gik rengøringsassistent Inga Johansen på pension. Inga Johansen havde været ansat ved skolen siden 1989. I det meste af den periode har Inga Johansen taget sig af lærerværelse, administration samt frokost og andre kantineopgaver. Skolen takker for indsatsen gennem de mange år. Og både lærere og censorer vil med takkenemmelighed huske de censorfrokoster, hun tilberedte. Skolen ønsker også her godt otium.

Pr. 1. marts er Inga Johansens stilling overtaget af Sussi Olesen, der kommer fra en stilling på Ribe Statsseminarium.

Ved det ny skoleårs begyndelse er ansat Hanne Skalborg med fagene biologi og kemi. Hanne Skalborg kommer fra en tilsvarende stilling på Esbjerg Statsskole.

Skolen har også uddannet lærerkandidater i det forløbne år. Således har Line Overmark Juul og Anna Cecilie Heilskov gennemført pædagogikumuddannelsen i 2005/2006 her ved skolen. Skolen ønsker tillykke. Line Juul er ansat her som årsvikar i græsk, latin og oldtidskundskab. Anna Heilskov har fået stilling ved Esbjerg Statsskole.

Mindeord

Poul Arndal 1938 – 2006

Poul Arndal, vores tidligere kollega gennem mange år, døde den 14. november 2006, 68 år gammel. Poul Arndal var ansat ved Ribe Katedralskole i fagene engelsk og dansk i mere end 34 år, og i en del af tiden var han tillige ministeriets fagkonsulent i engelsk.

Poul Arndal var en yderst engageret lærer, som satte sit personlige præg på sine fag, især på faget engelsk.

Med sin omhyggelige og særdeles kompetente undervisning gav han sine elever et solidt grundlag og en væsentlig indsigt i fagene.

Som kollega var Poul Arndal respekteret og afholdt, og vi vil huske ham for hans loyalitet og hjælpsomhed.

Midlertidig bestyrelse

Den midlertidige bestyrelse for Ribe Katedralskole fastlægger skolens budget, udbud af valgfag og ferieplan. Desuden varetages skole- og hjemsamarbejde af bestyrelsen. Der holdes 6 møder om året.

Formand

Biskop Elisabeth Dons Christensen

Indstillet af forberedelsesudvalget for Region Syd

Afdelingsleder Jens Bo Holm-Nielsen,
Ålborg Universitet Esbjerg

Indstillet af Kommuneforeningen i Ribe Amt

Direktør for skole- og socialforvaltningen
Jørn Henriksen

Lærerrepræsentant

Morten Høyrup

Elevrepræsentant

Peter W. Mogensen

Institutionsleder

Bent Karsdal

Sekretær

Ole Hedegaard Jensen

Skolen har 479 elever

193 elever i 1.g

154 elever i 2.g

132 elever i 3.g

Råd og udvalg

Pædagogisk råd:

Jacob Bastholm, formand
Elisabeth Abrahamsen, næstformand
Christian Jespersen, sekretær

Skoleudviklingsudvalget:

Elisabeth Abrahamsen
Lars Bjørn
Dorte Simonsen Gunge
Søren Hansen
Ole Hedegaard Jensen
Christian Jespersen
Bent Karsdal
Trine Ryhave
Søren Skov, 1b
Kamilla Vinther, 2a

Årsskriftsudvalget:

Kirsten Beck
Jesper Bunk
Anne Granum-Jensen
Jørgen Baungaard Hansen
Morten Høyrup
Pia Rusborg
Andreas Borring, 2b
Peter Leimand, 3x

Aktivitetsudvalget:

Anne Granum-Jensen
Katrine Lund Jørgensen
Finn Laursen
Gunnar Lundsgaard
Lise Vind Petersen
Susanne Stender

Edith Buhl Frederiksen, 1c
Mads Hadberg, 3a
Ragnhild Petersen, 2z

Kunstudvalget:

Kirsten Kirkelund
Peter Nielsen
Hanne Aagaard
Gitte Ø. Larsen, 2y
Kamilla Vinther, 2a

Økonomiudvalget:

Per Bøgeholdt
Jørgen Baungaard Hansen
Anne Granum-Jensen
Anna Margrethe Paludan
Anne Marie Strøm
Edith Buhl Frederiksen, 1c
Peter W. Mogensen, 3cz

Bestyrelsen for Støttefonden:

Jacob Bastholm
Benni Johanson

MED-udvalg:

Jacob Bastholm
Jonna Bloch
Birgit Bro
Morten Høyrup
Ole Hedegaard Jensen
Bent Karsdal
Simon Laursen
Henning Skov Nielsen

Redaktion

Kirsten Beck
Jesper Bunk
Sara Engfred
Anne Granum-Jensen
Jørgen Baungaard Hansen
Pia Rusborg
Mette M. Sørensen

Foto

Allan Gade Jacobsen
Anne Granum-Jensen
Anders Hadberg
Ann-Lisbeth Holm
Claus Henry Schmidt Hansen
Dansk Skolefoto
Jørgen Baungaard Hansen
Jesper Bunk
Karen Johanne Bruhn
Kastrup Luftfoto
Katherine Adams
Katrine Lund Jørgensen
Laila Nadine Villadsen
Marie Amstrup Jensen
Morten Høyrup
Ribe Uge-Avis
Simon Laursen

Teknisk tilrettelæggelse/produktion:
detlevsen fotografik ribe · detlevsen.dk

ISBN: 87-7054-155-8 (trykt udgave)
87-7054-156-6 (WEB-udgave)

ISSN: 1901-4120

RIBE AMT

